

Slovenska kronika

ORGAN OF SLOVENE ASSOCIATION SYDNEY — GLASILO SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY.

Year/leto: III.

KIMAVEC 1970.

No./Štev.: 2.

SMEJO ČLANI VEDETI RESNICO?

J. ČUJEŠ, urednik.

Nepotrebno vprašanje je to, a vendar mora imeti jasen in trden odgovor, ki se glasi: Ne! Člani ne smejo vedeti resnico, oni jo MORAJO!

Vsi vemo, da je resnica oseben pojem in ne, kot bi nekateri hoteli trditi "objektiven" Resnica je vsakemu nekaj drugega. Nekdo je prepričan, da je danes toplo, drugi misli s prav tako gotovostjo, da je hladno. Ljudje so navajeni misliti po svoje in se čimbolj oddaljuje — jo od sprejemanja "resnice" na avtoriteto. Minili so časi, ko so gospodje s "kolomon bukvami" točo delali!

Ker je tudi meni resnica zelo oseben pojem, naj takoj v začetku jasno POVEM, da je to MOJE pisanje in ne predstavlja mnenja katere koli skupine, še manj morda odbora Slovenskega društva Sydney. Izbral sem mesto urednika društvenega glasila v to, da sem svoj članek objavil na prvi strani. Oprostite! Meni se je zdel zelo umesten in prav za na prvo stran!

Ko presojamo življenje slovenske emigracije v Sydneyu, si moramo biti predvsem na jasnem, da smo mi zadnji del rojakov v svetu, ki je pričel misliti. Kanada, Amerika in v zadnjem letu tudi Argentina, so že prišli do zaključka, DA SLOVENSTVO IN KATOLIČANSTVO NISTA EDEN IN ISTI POJEM: PROTESTANTSKI SLOVENEC JE LAHKO PRAV TAKO DOBER NARODNJAK, ALI ŠE BOLJŠI, kot katoliški Slovenec (mnogi so to tudi v Sydneyu dokazali). Leta in leta so nas učili, da je KATOLIŠKI duhovnik obranil slovenstvo! To je treba temeljito popraviti: SLOVENSKI katoliški duhovnik, a ne nemški. Pred nedavnim je v Celovcu umrl generalni vikar škofijskega ordinarijata DR. KADRAS. Pokojnika sem osebno poznal! Kako je bilo njegovo "krščansko" bratstvo do koroških Slovencev, vam lahko povedo rojaki ob Vrbskem jezeru! NI TOREJ VERA, KI DELA RAZLIKO: LJUDJE SO, DUHOVNIKI IN VERNIKI, PO KATERIH PREPROSTI NAROD SODI VREDNOST VERE. Koliko milijonov je še danes v dvajsetem stoletju danih za borbo ene Cerkve proti drugi, čeprav OBE VERUJETA V ISTE GABOGA! (Poglejte borbo med katoličani in anglikanci na Irskem — TO JE SRAMOTA, ne "čiščenje pojmov" v Slovenskem društvu Sydney). Mi smo še vedno proti! Proti, čemurkoli, kar se z nami ne strinja. Tako so nas leta in leta učili. Zakaj naj bi bili, tega nam niso povedali, ker niti sami niso vedeli! Zaradi tega je prišlo do med sebojnega klana pred 35. leti! To stanje bi radi nekateri danes obnovili v našem društvu, a so ne zmotili. Gospodje, danes so ljudje ZA in ne proti. MI SMO ZA SLOVENSTVO, ne za sovjetsko, niti za vatikansko. NAŠE SLOVENSTVO IZVIRA IZ SLOVENSKE ZEMLJE IN SLOVENSKEGA NARODA. Ni prišlo k nam z ognjem in mečem, zraslo je iz naših src, srkali smo ga z materinskim mlekom in razvijali ob ponosnem pogledu na naše zavedne očete. Slovenija živi v naših srcih, politična spletkarjenja nekaterih so nam v še le večjo spodbudo v naporih za svobodno izražanje misli in slovenskih čustev v Slovenskem društvu! Slovensko društvo ni cerkev, kjer moraš poslušati in ne odgovarjati! Pri nas sme imeti vsak svoje mnenje, dokler spoštuje tudi mnenje svojega sočlana! Vsi se strinjamo v enem, da nam je slovenstvo več vredno, kot vse strankarske mahinacije naših okorelih in zastarelih političnih strank. Kdor hoče zganjati slovensko politiko, naj dela to v Sloveniji in ne v Avstraliji ali Ameriki. Lahko je žebotom in kompaniji "soliti" glave Slovincem doma. Kdo le čita njihove "spomenice in manifeste". Gospodje, če imate korajžjo, le domov in na volitve (če mislite, da so take, kot so bile Klakočerjeve, potem pa.); naj odloči večina, saj ste "demokrati" ali samo "demagogi"!

Od časa vojne do danes je minilo mnogo let. Premnogi so na to dejstvo pozabili. KAR JE NAM "VSAKDANJI KRUH" (strankarska sumničjenja in blatenja), JE NARODU DOMA POZABA. Ljudje žive normalno življenje; nekaterim gre dobro, drugim predobro, mnogim tudi slabo: tako je približno povsod, kjer ljudje vladajo ljudem. Edino, kar domovini neprenehano očitamo, je to, da preganja vero. VERO NE MORE NIHČE PREGANJATI. ČE IMAŠ VERO V SRCU, TI

JE NE MORE NIHČE VZETI, ČE JE PA TVOJA VERA LE V TEM, DA HODIŠ V CERKEV, PA SPLOH VERA NI! IN KONČNO, ČE JE TAKO HUDO, ZAKAJ VATIKANSKA AMBASADA V BEOGRADU?

In končno, nazaj v Avstralijo, Sydney in naše društvo. Vsi vemo, če hočemo to priznati ali ne, da je tu nekaka medsebojna napetost med politično emigracijo in med novodošlimi. To ni nekaj novega; staro je vsaj že 10 let. Po ideji in doslednostjo z večino članstva JE NAŠE DRUŠTVO NESTRANKARSKO, to se pravi: ČLAN MORE BITI VSAK ROJAK BREZ OZIRA NA POLITIČNO PREPRICANJE ALI ORGANIZACIJSKO PRIPADNOST, ČE JE V ČLANSTVO SPREJET IN IZPOLNJUJE DRUŠTVENA PRAVILA. Vse to je bilo v redu, dokler ni prišlo do imovine (po današnji vrednosti kakih \$20. tisoč). Nenadno se je pojavilo vprašanje? Kdo bo s tem denarjem upravljal? DRUŠTVENI ODBOR, KI JE VEČINO TEGA DENARJA PRIGARAL IN KI SKRBI ZA ODPLAČEVANJE ZEMLJE, ALI TRIJE OD DVEH "DUCATOV" IZVOLJENI ZAUPNIKI, KI MISLIJO, DA IMAJO V ZAKUPU NE LE SLOVENSKO ZEMLJO IN DRUŠTVO, TEMVEČ TUDI SLOVENSKO IDEJO V SYDNEYU. Pravilno nam je g. Jenko povedal na društveni seji, ko smo mu predlagali, da naj izstopi iz odbora SDS, ker je preveč zaposlen in bi na njegovo mesto prišel nekdo drugi, ki bi delal: "da so društvu tudi "pametni" potrebni!" (še celo po glavi se je potrkal!); pozabil pa je pridjati, DA SO "PAMETNI" LE DEL naroda IN NE NAROD!

Po dolgoletnem "mešetarjenju" (mešetarimo tudi sedaj po raznih kletih in poskušamo uvoženo vino, bi radi mešetarili še dalje in slepili članstvo.) TU NE GRE ZA NEPOŠTENOST. Tega nihče nikomur ne očita. TU GRE ZA ZAVAJANJE LJUDI, za POTVARJANJE DEJSTEV, ZA ZLORABO ZAUPANJA. Če so ljudje darovali denar za to, da bodo z zemljo razpolagali trije, odplačevalo pa društvo, v redu. Naj to povedo. JAZ IN MNOGI DRUGI SMO ZBIRALI ZA ZEMLJO, KI JO BODO ZAUPNIKI KUPILI V IMENU SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY. ZBIRALI IN DELALI SMO IN ŠE DELAMO ZA ZEMLJO, KI BO DEJANSKA LAST DRUŠTVA IN S KATERO BO DRUŠTVENI OBČNI ZBOR RAZPOLAGAL. Sydney je zbiral za cerkev v Merrylands in za slovenski dom v Horsley Parku: oboje je slovensko, ni pa enako. POSLEDNJE MORA DAJATI ROJAKOM ODGOVOR, KER SLONI NA SODELOVANJU IN DEMOKRACIJI IN PRIPADA SKUPNOSTI, prvemu tega ni treba, ker ni slovenska last, temveč cerkevna.

Slovensko društvo Sydney mora biti in ostati samo slovensko, če hoče uspešno izvrševati nalogo, ki jo ima kot slovenska organizacija med nami. Storilo bo to le ob sodelovanju in požrtvovalnosti vseh zavednih Slovencev. Nobeden nima pravice stati ob strani. Ureditev društva je zadeva nas vseh, predvsem pa članov! Blagor njim, ki se v življenju niso ničesar naučili in so še danes istega mnenja kot so bili ob končani osnovni šoli; njim se ni treba razburjati: naj se drugi koljejo, mi bomo pa pili. V redu, toda Slovenec tega ne naredi. V narodni zgodovini vidimo, da smo bili sto in več let hlapci. Molčali smo vse dotlej, dokler nas niso prijeli za srce; potem smo pa udarili! Danes ne gre za besede, niti za slovensko zemljo. DANES GRE ZA PRAVICO SVOBODNEGA IZRAŽANJA IN DEMOKRACIJE MED SLOVENCIV V SYDNEYU. Slovenci smo si že od Koroških knezov sem svobodno volili svoje predstavništvo razen v času, ko so nas zatirali tujci, pi si ne bi tega mogli privoščiti danes v Avstraliji?

Če se slučajno Hrvati bolj zanimajo za članstvo v društvu kot Slovenci, če nekateri v kalnem ribarju in spletkarju na račun društva, če ljudje "darujejo" za dom in si s tem "kupujejo" volilno pravico na sejnih (zborovanje jih ne moremo imenovati) in o tem društvu niti društveni odbor nič ne vesta, če je ta denar v rokah zaupnika in o tem niti društveni blagajnik ne ve, dokler ne čita v časopisu, je to javen dokaz, da "RIBA PRI GLAVI SMRDI". Ni čudo, da je

Dalje str. 2

JAVNA TRIBUNA

SLOVENIA

Pod tem naslovom namerava kronika prinašati najrazličnejše misli po Sydneyu raztresenih rojakov. Razumeti je treba, da je kronika društveno glasilo in list tudi kot takega ocenjevati. List je brezplačen in imajo nanj vsi člani pravico; če ga kdo slučajno ne prejema, naj nam to sporoči. Ker je delo Slovenskega društva Sydney v dobrodit vseh tukaj živčih rojakov, nas bo veselilo, če bodo po listu segli tudi nečlani društva. Vse te prosimo, da nam čimprej sporoče svoje točne naslove. Slovenska kronika je kot društveno glasilo brezplačen časopis, ki se vzdružuje z oglesi, prostovoljnimi darovi v tiskovni sklad in prostovoljnimi delom.

Leta 1966 sem vam kot takratni predsednik Slovenskega društva Sydney napisal sledeče misli (rad bi vsaj nekatere obnovili, ker so dandanes še bolj sodobne, kot so bile takrat):

"Gledati moramo naprej — živeti in delati za bodočnost, če hočemo uspeti. Preteklost je treba spraviti v kroniko življenja, bodočnost spremeniti iz želja v voljo in iz volje v dejanja.

Če nam je dom potreben ali ne, ni več vprašanje, s katerim bi izgubljali čas.

Slovenstvo ni prazna beseda, če ga gledano resno in ne skozi kozarec vina. Pojem slovenstva je bogat, globok in prelep! Toplota doma — nenadomestljiva. Mi ne stremimo za hišo. Naš cilj je dom, kar pomeni veliko več kot hiša. Kaj dejansko, je težko reči, ker pomeni vsakemu nekaj drugega. Naj bo karboli že, za nekaj domačega, za nekaj našega, se spleča žrtvovati tudi v Avstraliji. In tu si ni treba pritrgovati od ust, kot so si morali naši predniki, da so nam dali slovenstvo v obliki, kot ga imamo danes.

Pred kratkim sem od dijakinje iz Hrastnika prejel pismo, v katerem pravi: Tako sem zajadrala v vaš svet, v malo slovensko oazo sredi Avstralije. Kako daleč se je razšel slovenski rod! Ko sem zvedela, da imate Slovenci v Sydneyu svojo šolo, časopis in pevski zbor ter, da se celo pripravljate na gradnjo kulturnega doma, sem postala na vso moč ponosna na vašo ljubezen do domovine. Ta

moj ponos je objel vse naše ljudi v tujini, ki jim je domovina ostala svetinja njihovega dela. Poglavljam se v bolečo preteklost Slovencev. Vedno bolj cenim ta naš mali rod, ki more živeti svoje življenje neodvisno od tujčeve roke. Danes živi naš narod na svoji zemlji! Toda mnogo vas je, ki ste daleč od domovine, a vendar tudi vi pišete knjigo slovenske zgodovine. Vesela sem, da imate svojo šolo. Ti malčki bodo čez leta postali nosilci slovenstva v Avstraliji. Prepričana sem, da jim slovenska vzgoja ne bo škodovala; da bodo z veseljem prepevali slovensko pesem, katere vsaka beseda nosi košček življenja slovenske vasi. Toliko naše mladine odhaja dandanes v tujino. Bojim se za vse te mlade ljudi. Bodo našli pravo pot in srečo o kateri sanjajo? Bodo dostojni nasledniki vam? Tudi v niste stopili na mah, ko vas je ladja odložila v Avstraliji, kajne? Toda zavest — stisniti zobe in upati, da bo jutri boljše, pomaga človeku na poti k uspehu. Danes imate nov dom, novo življenje. Toda RESNIČNA DOMOVINA JE SAMO ENA! Naj je njena gruda še tako težka, je vendar last vseh Slovencev, saj so jo naši dedje gnojili z lastnim znojem. Če jo boste kdaj obiskali, vam bomo nazdravili z dobrodošlico. Od sten Triglava do naše morske obali bo odmevala slovenska pesem, ki bo družila vse naše misli v eno samo — s l o v e n s k o !"

Po teh vrsticah iz domovine vam nimam več kaj povedati. Slovenska misel je živa povsod: v domovini, med rojaki pod Italijo, na Koroškem in za Rabo, v prostrani Kanadi in mehanizirani Ameriki, a Argentini in povsod, kjerkoli so raztreseni naši rojaki. Slovenska misel živi! Glejmo, da bo živela tudi med nami! Daleč smo od domovine, zato moramo za skupnost toliko več žrtvovati!"

J. Čuješ — 1966.

"The Slovenes are one of the smallest national units in Europe, which a population that hardly exceeds a million and a half. Yet at least three of their literary figures deserve worldwide acclaim: the poet Fran Prešeren (1800-1849), the novelist Ivan Cankar (1876-1918), and the poet Oton Zupančič (1878) and their literature in a state of constant development.

The poetry of Fren Prešeren unites the spirit of antiquity and classical harmony with the spirit of Romanticism, evolving from the hitherto underdeveloped Slovenian language a medium of deep artistic expression. Though Prešeren learned much from foreign poets, he was no imitator; his thoughts and spirit were distinctly Slovenian, and the chief source of his inspiration was the Slovenian national individuality.

The works of Ivan Cankar, generally speaking, reveal an emotional subjective symbolism. He employs allegory, paradox, and satire very freely, yet these are always used merely as a means to an end to emphasize and illuminate the truth as he seen it. Cankar often pictures himself as a pilgrim, a wanderer who roams through the land, seeing oppression, deceit, and injustice, but always showing in his writings as better land, a haven of love, faith, justice, and beauty. He thus became a pronounced champion of the downtrodden, the humble, and the lonely.

Oton Zupančič is the leading poet of modern Slovenia. There is a robust spirit of youth in many of his poems, a note of courage and endurance; both his words and emotions show compression and intensity. In the poems that deal with the problems of humanity, as related to his native land, he is deeply contemplative, as, for example, in his long poem Duma "Brooding."

From Colliers Encyclopedia, 1950.

ZAUPNIKI IN DRUŠTVENI ODBOR

V januarju letošnjega leta je zaupnik in istočasno podpredsednik S.D.S. ustavil društveni čekovni račun pri banki, ne da bi o tem obvestil društveni odbor ali vsaj blagajnika društva. Zaupniki so hoteli s sankcijami prisiliti odbor k pokorščini in načinu dela, kot so ga oni hoteli. Društveni odbor je imel "odbor v odboru". Raze Ovijska je bil v odboru tudi p. Jenko. Na sejah jima je pridno pomagal še tretji pereček deteljice A. Breznik, ki je na eni seji nekaj predlagal, do druge seje pa običajno svoje mnenje spremenil in proglasil sklep prejšnjega sestanka protizakonit, illegalen ali vsaj neveljaven.

Po občnem zboru, na katerem je bilo odločno, da zaupniki ne

morejo biti v odboru, je bilo treba hitro nekaj ukreniti. Članica prejšnjega odbora je zaradi "dik-tatorskega postopanja" zaupnikov izstopila iz odbora že pred občnim zborom (gdč. Tončka Vodopivec). Zaupniki so upali, da bodo tako storili tudi člani novoizvoljenega odbora, saj so v njem sami nešolani in neizkušeni ljudje, a so se zmotili. Današnji odbor morda ne predstavlja slovenskega akademskoga starešinstva v Avstraliji, je pa del zdravega jedra Slovencev v Sydneyu.

Julija (4.) meseca je bila prva redna seja novega društvenega vodstva, ki je imelo nalogo izmed sebe izvoliti upravni odbor društva. Na tej seji so zaupniki predložili vodji seje naslednje pismo:

"Posvetovanje bivšega odbora Akcije in treh zaupnikov (zanimivo, kdo so ti — bivši odbor-niki Akcije? — op. ured.), je privedlo do sledečih zaključkov:

A. — Današnji odbor SDS (predsednik L. Košorok, p. preds. V Ovijska, tajnik. S Batič, blagajnik M. Košorok, ref. za prirreditve g. A. Peršič, gospodar F. Ratko, ref. za socialno pomoč p. Jenko, ref. za članstvo M. (Dalje stran 3.)

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

vas vabi na

OČETOVSKI DAN

v soboto 5. septembra 1970. ob 8h zvečer:

POLJSKA DVORANA — CANLEY VALE

Crn. Uest St., & Bareena Rd.

Igra plesni orkester "JADRAN".

eden zaupnikov potrdil, da so zaupniki tudi za to, da "nadzirajo" društveni odbor tudi "politično"! IN TAKI LJUDJE NAJ BI STALI NA ČELU NEPOLITIČNEGA SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY!

Upam, da bo društveni odčni zbor v oktobru, katerega nam je upravni odbor društva obljubil, razčistil vse in podobne pojme. ČLANI IMAJO GOTOVO PRAVICO VEDETI, KOLIKO DRUŠTVENIH PRAVIL SMEJO PRELOMITI ZAUPNIKI IN DRUGI, PREDNO IZGUBE PRAVICO NA DRUŠTVENO ČLANSTVO! Vedeti smejo tudi, od kdaj so bila društvena pravila v toliko spremenjena, da smejo za odbornike "kandidirati" tudi nečlani, ČLANI MORAJO VEDETI RESNICO! ODBORNIKI, POVEJTE JO! TO JE VAŠA DOLŽNOST, KER STE BILI VOLJENI, NE IMENOVANI!

NAŠE ZABAVE V LETOŠNJEM LETU SO SLEDEČE:

- 5. septembra OČETOVSKI DAN
- 24. oktobra KOLINE
- 14. novembra Martinovanje
- 28. novembra Mladinski ples
- 5. decembra Miklavževanje
- 31. decembra SILVESTROVANJE

Vse zabave bodo v poljski dvorani, razen Silvestrovanja, ki bo v Auburnu v Town Hall-u. Za podrobnejše informacije pogledajte v društveno glasilo Slovenska Kronika.

Odbor S.D.S.

(S strani 2.)

DEVET MESECEV PREDSEDNIŠTVA

"SLOVENSKE MAFIJE V SYDNEYU!"

Okorn, mladinski ref. S. Petkovšek, tajnica A. Vodopivec — dva zaupnika sta bila tudi člana tega odbora in s tem za vse delo odbora soodgovorna — upomba ur.), se poslužuje različnih načinov blatenja zaupnikov in omaleževanja Akcije za dom.

B. — Vodja sej SDS je nespodoben voditi seje (najbolje, da gre v šolo h g. Klakočeru — op. ur.), zaradi tega pride do neredov (ki sta jih povzročala Ovičaj in Breznik — op. ur.), osebnega napadanja in preprirov.

Da se izognemo vseh teh nepriključnosti, da bodo v bodoče seje SDS dostojne, smo zaupniki sklenili začrtati pot po kateri naj društvo nadaljuje delo (k vragu želje članstva in sklepi občnih zborov — op. ur.). V slučaju, da odbor spodaj navedene predloge zavrne, nam ne preostane nič drugega, kot sklicati izredni občni zbor (To edino bi bilo v tem slučaju pravilno; društveni občni zbor a ne sejem političnih priganjačev — op. ur.).

1. Seje se morajo voditi po pravilniku. Za red odgovarja vodja seje. Odbornik, ki je bil trikrat za prekršitev reda opominjan (to seveda ne velja za zaupnike — op. ur.), mora sejo zapustiti. Vsak predlog mora biti vsaj z enim glasom podprt (to vam je pred leti povedal že takratni društveni predsednik J. Klemenčič -op. ur.), predno gre na glasovanje.

2. Gostje na sejah imajo pravico predlagati, če njih predlog pomaga odboru, nimajo pa volilne pravice (ne sejmu v Cabramatti so jo pa imeli — op. ur.). Vsak predlog gosta mora biti vsaj od dveh članov podrpt. Gost, ki je bil enkrat opominjen (verjetno — opomnjen; op. ur.) zaradi prekršite discipline mora zapustiti sejo.

3. Zapisnik mora biti točno voden, zabeležen (kje dobiti "beležnika" — op. ur.) mora biti čas začetka in konca seje in podpisan od vodje seje in zapisnikarja.

4. Razveljaviti se morajo vsi sklepi sej (to je pač zaupniška demokracija: če se oni z večino ne strinjajo, je protizakonito, protislovensko in pregrešno — op. ur.), ki so se vršili (sklepi se niso prav nič "vršili" — op. ur.) po OBČNEM ZBORU dne 17. maja 1970.

5. Razveljava vseh sklepov pogodb, in to pismenih ali ustmetnih s katero koli potovalno agencijo v letu 1970/71 (ali bi rad nekdo zopet kaj "postrani" dobil? — op. ur.).

6. Razveljava vseh sklepov v zvezi s časopisom "Slovenska kronika" razen mesta urednika (treba je pač preklicati sklep občnega zbora, ker zaupniki tako žele — op. ur.). Če je Slovenska kronika glasilo SDS, potem gotovo ni letnik tri (gotovo je letnik tri — letnik ena in dve sta se morala boriti za isti princip, kot letnik 3 v imenu Slovenske zveze, kot se je takrat imenovala naša organizacija v Sydneyu in Avstraliji. Za pojasnilo se obrnite na g. Perka in Lajovica — op. ur.). Sestaviti se mora uredniški odbor, katerega naj sestavljajo: Glavni urednik, namestnik

Pod tem zvanečim naslovom, dragi bralec ne pričakuj, da boš bral odlomek iz kakšnega najnovejšega romana ali kriminalke, temveč bo le nekaj odlomkov iz društvenega delovanja, bolj natančno rečeno, delo odbora Slovenskega društva v Sydneyu in sicer od odbora, ki ste ga vi člani izvolili na rednem Občnem zboru dne 19. okt. 1969 in je sedel na svojih stolčkih do 4. julija 1970. Namreč med temi datumi sem imel čast biti predsednik "Slovenske Mafije v Sydneyu", kot je to slavno in s ponosom oznanil g. Rudolf Breznik na "občnem zboru" zaupnikov dne 26.6.1970. Moj namen je osvetliti in pokazati na nekatere "zločine" ki so jih naši zaupniki blagovolili razodeti in soditi po diagnozi katero so predpisali v vabilih na zaupniški občni zbor. V istem odboru, kateremu sem jaz predsedoval skoro 9 mesecev, sta sedela tudi dva zaupnika in sicer g. Vinko Ovičaj kot podpredsednik in g. Valerijan Jenko, ki je po poklicu katoliški duhovnik, redovnik, misijonar med nami Slovenci v Sydneyu in kot takega smo ga vsi radi sprejeli

med se, kot duhovnega vodjo. Oba bi kot odbornika morala dobro vedeti, kaj se dogaja v društvu, oziroma v odboru! Saj sta poleg odborniških mest zavzemala še funkciji zaupnika in kot taka nekaki nadzorni odbor. Kot izgleda, sta menda v odboru in ostalih funkcijah le bolj častno počivala in spala "spanje pravičnega", da ni sta opazila "podtalno delo slovenske "Mafije", ki je baje bila krepko na delu. Po vsem videzu, sta se zbudila šele enkrat po izidu društvenega glasila Slovenske Kronike. Vse verjetno ju je zbudil iz častnega spanja urednik in upravnik Misli, ko so se mu začeli ježiti lasje na goli pleši. Urednika pa je verjetno opozoril dopis, katerega je prejel nekje krajem meseca maja iz Canberre, kateri je začudo le zagledal beli dan v Mislih. Kajti vse doslej Misli niso mogle ali vedele veliko objavljati društvenega delovanja v Sydneyu. So pač molčale v skromnosti in v duhu ponižnosti. Namreč dopisnik omenjenega dopisa je bil starejši upokojeni župnik, kateri se je nahajal v Canberri in se je potrudil v Syd-

ney, da vidi Slovence in tako prisostoval društveni Materinski proslavi na slovenski zemlji. Resnici na ljubo povedano, zaupnikov in vse žlahtne gospode ni bilo zraven. Morda so že takrat slutili nevarne reči, katere so se dogajale tisti popoldan na Materinski proslavi. In res, že takoj ob vhodu je bil mogočen slavalok z napisom MATI DOMOVINA BOG, ves okrašen s cvetjem in s trakovi v narodnih barvah, ter s slovensko in avstralsko zastavo ob straneh. Na drogu pred hišo je mogočno plapolala slovenska-društvena zastava. Nad 30 otrok je nastopal z recitacijami, petjem in igranjem, večina celo v narodnih nošah. O groza, vse v slovenskem jeziku in to v daljni Avstraliji! Po prireditvi so si, nekateri udeleženci lahko privoščili celo krajnske klobase! Po zvočniku, pa je bilo slišati slovenske melodije iz plošč, ki so prišle iz domovine, pravzaprav iz Slovenije. Če ne celo iz same Ljubljane! Take in podobne reči so se na slovenski zemlji večkrat dogajale in še hujše je bilo na samo Cvetno nedeljo, ko so odborniki "slov. Mafije" prosili očeta frančiškana, da je bilo bogoslužje in to sv. maša z blagoslovom butaric in zelenja. Kajti Slomškova šola je tokrat pripravila in prinesla kar lepo število butaric s slovenskimi narodniki motivi k blagoslovu. Po cerkvenem obredu je bila Gregorčičeva proslava, kjer so nastopali predvsem otroci s kratkim a prav prijetnim programom. Tu in za to priliko je odbor "Mafije" hotel dokazati, da rad upošteva tudi vero in z njo lepe slovenske običaje, kajti to je del naše kulture in tudi vera je del našega življenja. Poleg tega je bilo še v podtalnem delovanju, še šest podobnih zborovanj, katerim smo rekli pikniki, med temi, bi omenil še Kuretovanje, Miklavževanje, Silvestrovanje itd. Poleg tega je bilo še kar precej zabav v dvorinah in "Mafija" je bila trdo na delu, kajti niti na eni zabavi ni naredila izgube, povsod so naredili nekaj profita, na nekaterih več na drugih manj. Poleg tega se je nekako izmuznilo iz Avstralije v domovino na obisk kar lepo število rojakov. Šele po prvem čarterju so se zaupniki zbudili in zavpili, da nekaj z odborom ni v redu. Spomnili so se, da bo treba, pregledati celo račune in res ugotovili, da se je nabralo v blagajni kar skoro 6 tisočakov, po odbitkih, vseh plačanih računih, rednih odplačilih slov. zemlje itd. je še ostalo toliko, da bi bili zmožni popolnoma odplačati zemljo! Na Občnem zboru, ki se je vršil 17. maja, se jim ni zdelo vredno pregledati računov in knjig, saj niti nismo slišali nobenega poročila s strani zaupnikov. Radi "božje previdnosti" in službene odsotnosti se dva od zaupnikov nista niti mogla udeležiti te redne skupščine. Ker so bili že tudi načrti za gradnjo dvorane skoro gotovi in ko je že bilo živahno pogovarjanje, kako zgrabititi za delo, ne brate, ne boš, (Dalje str. 9)

ALBIN IN JUSTINA PORŠEK

lastnika trdke

HOLROYD FURNISHING CO.

Tel.: 632-9951

403 GUILDFORD ROAD, GUILDFORD, N.S.W., 2161.

Vam nudita najugodnejše pogoje in popuste pri nakupu pohištva in drugih hišnih potrebščin. Skratka, vse za hišo, za v hiši in vse za okrog dobite pri Holroyd Furnishing Co.

Pogoji in popusti Vas bodo presenetili; boljših ne boste dobili nikjer!

A. & J. PORŠEK

urednika, predsednik društva in en član nadzornega odbora. Namestnih urednika mora biti član društva in mu novinarstvo ne sme biti tuje (Žal Abrožič in Urbančič nista člana društva, žal, da je p. Jenko preveč zaposlen z verskim življenjem Slovencev in da je g. Klakočar polnozaseden s cerkvenim petjem. Če sem koga, kim "novinarstvo ni tuje" izpustil, naj se oglasi — ! Še eno, kaj je narobe, če pri sestavljanju lista sodeluje ves odbor? — Samo to, da "trojka" nima nad vsebino cenzure!!! Ha! Ha! Ha! — up. ur.).

7. Gospod F. Ratko, gospa M. Ratko in gospod V. Jamšek (poslednja dva sta bila v društveno vodstvo izvoljena prvič na letošnjem občnem zboru) morajo izstopiti iz odbora SDS in kot podpisniki "Memorandum & Articles of Association", ker so na dan 18. junija 1970 razbili ključavnico in vdrli v prostore SDS (vdrl so po naročilu vseh odbornikov, ker so rabili posodo za slovensko prireditve v Cabramatti. Zemlja v Horsley Parku pripada društvu, prav tako hiša in ne Ovičaju,

Jenku in Brezniku! Kako more človek "vdreti" v svojo hišo? Ali morda trije zaupniki še vedno mislijo, da smo Slovenci NJIM kupili zemljo in hišo? op. ur.). Na njih mesta naj bi se imenovali gospod ing. I. Žigon, gospod F. Stare, gospod J. Cetin in gospod Bogataj (če so to finančni člani društva, ni važno, če je to proti društvenim pravilom, še manj! op. ur.).

V slučaju, da so zgoraj navedni predlogi sprejeti, naj predsednik društva in zaupniki takoj obveste banko in odvetnika, da so medsebojni spori rešeni in, da se delo nadaljuje.

V slučaju zavrnitve zgoraj navedenih predlogov, prosimo zaupniki društva (nadzorni odbor) SDS, da nam da na razpolago članske in blagajniške knjige, da takoj skličemo IZREDNI OBČNI ZBOR (predno pridejo člani iz obiska iz domovine — op. ur.), ki naj bi se vršil 26. julija 1970." Pismo nima datuma.

Podpisani:

A. Breznik, Vinko Ovičaj, Valerijan Jenko.

UREDNIKU SLOV. KRONIKE!

Prejela sem vaš list, hvala! Ker redno čitam MISLI, bi vas rada vprašala: Ali ima uredništvo MISLI monopol nad slovenskim tiskom v Avstraliji? Če ga ima, povejte, katera oblast si lasti pravico za izdajanje takih dovoljenj. Zanimivo je namreč, da naj bi predsednik društva, kakor tudi urednik Slovenske kronike po pisanju MISLI dobila posebno dovoljenje predno bi smela izraziti svoje mnenje, če bi to bilo "slučajno" različno od mnenja urednika Misli. Rada bi jasen odgovor, ker sem prepričana, da bi ga radi tudi mnogi drugi imeli.

Sonja Posenelli, Marrickville.

Odgovor: Vaše vprašanje je bilo rečeno "navihano"! Niti predsednik Slovenskega društva, niti urednik Slovenske kronike ne namerava prositi za nikakršno predhodno dovoljenje, kadar namerava izraziti svoje mnenje in misel. Slovenstvo v Avstraliji nima monopola. Zemlja je dovolj velika za brezštevila slovenska društva in neomejeno število slovenskih časopisov! Da ima urednik drugačno mnenje kot urednik Misli je razumljivo; zdaj sva le "tovariša" v opravljanju dela, drugače bi bila še v mislih; tega ne bi niti eden niti drugi prenesel.

— urednik!

ODPRTO PISMO TOVARIŠICI "SLOV. KRONIKI." UREDNIK

Draga tovarišica: —

Oprosti, da pišem odprto ali javno pismo, zakaj tudi Ti si pisala vse javno in odprto, kar si pač pisala. Ne morem drugače, moram za Tvojim zgledom. In ko Te negovarjam s tovarišico, vedi, da mislim na tovarištvo na torišču slovenskega tiska v Avstraliji. Če Te morda ta nagovor bo-de v oči, je to Tvoja stvar. Morda imaš vzrok za to.

Veš, misleč človek bi bil rad kar vesel Tvojega nenadnega novega rojstva po 14 letnem grobnem spanju. Tudi urednik MISLI se skuša vsaj včasih uvrstiti med misleče in tudi on bi bil rad vesel. Z drugimi mislečimi vred se mora zavedati, da je čas njegovega urejevanja pri MISLIH ali kjerkoli nekam tesno odmerjen. Saj ne more pozabiti, besed ki jih je rad ponavljal rajni Blaž Potočnik, župnik, pesnik, pisatelj, iznajditelj in še kaj v št. Vidu pri Ljubljani: "te — leta tekó". Pa je treba pomisliti še na kaj več. Ko "tekó," se sproti obleta-jo in kdo ve, če ne tudi po — teletajo...

Vidiš, draga, to midva oba približno enako dobro veva. Pa povrh še to, da za nasledstvo ni kaj prida poskrbljeno. Vsaj kot stvari zdaj stoje, bi ne mogel s prstom pokazati, kje naj bi bilo. Ali ni po vsem tem veselo znamenje, če se od nekod sama od sebe pojavi ponuba, čeprav po ovinkih?

JAVNA TRIBUNA

SLOVENCİ, ZDRUŽITE SE!

Nande Žvar

Začel bom kar pri sebi! Povedati moram, da še nisem "stari" Avstalec, torej; spadam med "nove" (not "second hand"), ali kakor bi rekel: mlade Avstralce. V Avstralijo sem prišel v veliko voljo in velikimi načrti, kako pomagati slovenstvu na tujem. Takoj sem se začel zanimati za slovensko društvo, tisk in vse, kar koli je imelo s slovenstvom nekaj skupnega. Z veseljem sem hodil na slovenske prideditve, posebno one, ki so bile na slovenski zemlji. Videl sem, da so ljudje, ki se nesebično trudijo, da bi bile slovenske prideditve lepo pripravljene in da bi zadovoljile čimveč obiskovalcev. *Odbor društva res zasluži vse priznanje, ne samo spontano ploskanje rojaka na prideditvah.*

V zadnjih tednih me je pričelo mučiti dejstvo, da je društvo sestavljeno iz "odbora v odboru" in da nekateri načrtno zavirajo pot in napredek našega društva. Ko sem bil na zadnem "sejmu", ki so ga sklicali takojimeno "zaupniki" (jaz ji nisem in jim ne bom ničesar zaupal), sem bil bridko razočaran. Prišel sem do prepričanja, da je treba glasno povedati vsem: *Slovenci, združite se, drugače bo šla vaša pot nazaj!* Ne morem si misliti in predstavljati, časa vsega so zmožni ti zaupniki. Kakšna politika, triki, zvižaje in ovijače; vse uporabijo, vse zlorabijo! Tudi jaz sem delal v društvih. Bil sem 16 let predsednik prosvetnega društva "Anton Aškerc" v svojem okraju. Sestavljali smo bogate programe in jih dosledno realizirali, pa vam povem odkrito, da ni bilo težav niti z odborom, niti s članstvom. Ne morem razumeti, kako morejo zaupniki ovreči vse sklepe in načrte, ki so bili na sejah sprejeti in potrjeni (kakšna diktatura je pa to?), še manj, kako morejo zaupniki ustaviti bančni račun društva, s katerim upravlja odbor? Iz finančnih poročil je razvidno, da je društvo dobro gospodarilo in naredilo finančni uspeh. In končno: blagajniško poročilo se ujema z "bank statement", zakaj se je hotel eden zaupnikov tolikokrat podpisati v blagajniško knjigo?

Zelo me je presenetilo, in verjetno še bolj druge, "odprto pismo", ki ga je poslal urednik Misli bivšemu predsedniku g. Košoroku. Pismo je bilo na "sejmu" prečitano in smo lahko vsi slišali, kako urednik Misli blati ne le društveni časopis, temveč tudi g. Košoroka.

To pismo me je pripeljalo do javnega vprašanja vam rojakom, ki se iz dneva v dan trudite za svoje življenje: ali je prav, da se "Kristusov namestnik", ki se naj bi brigal za dušnopastirstvo, strpnost, ljubezen in odpuščanje ukvarja z blatenjem ljudi in organizacij in to še svojih — slovenskih?!

Kje vidim to ponudbo?

Ti, draga, se predstavljaš ob svojem drugem rojstvu le kot glasilo SDS, ne moreš pa prikriti, da bi se ne branila postati vse-avstralski slovenski list. Vse dobro, vse prav! Lepo se berejo uredni-kove besede na strani 5:

"Naj postane Slovenska kronika res naš list. V bodoče bo izhajal vsake tri mesece, če pa bo do sredstva, lahko vsak drugi mesec ali drugi teden."

Da kako društvo ne potrebuje 14 dnevnika za svoje glasilo, vsakdo takoj začuti. Nobenega dvoma pa ni, da bi tak list z veseljem pozdravila splošna slovenka javnost v Avstraliji, če bi bil dovolj privlačen in bi si jo znal pridobiti.

Da Ti, tovarišica, prav tako misliš kot jaz, dokazuje tudi, kar si zapisala s peresom t.č. društvene predsednika na strani 2:

"Morda bo kdo ob izidu lista skeptično dejal: Čemu še ta list? Ali ni škoda denarja? Izplačalo se bo, če se bomo zavedali, da vse to, kar imamo, moramo pohladiti, prikrojiti razmeram in času in če bomo znali premagati okorelost in starokopitnost in če bomo imeli jasne pojme o potrebi slovenstva v tujini in domovini in se bomo znali tudi žrtvovati."

Zares času primerne besede,

draga moja, ki kažejo na močno voljo in visoke cilje! Podrobneje nam jih bo t.č. predsednik gotovo še kdaj razložil.

OH, KO BI NE BILO BESEDICE "TODA"...

Vidiš, draga tovarišica, do sem bi še vse kar nekako šlo in veselje bi zorelo in nekoč dozorelo. Ali kaj, ko se ne morem izogniti rečem, ki vse preveč dokazujejo Tvojo lastno nedozorelost. Napravila si preveč spodrseljajev. Seveda se v bodoče vse to lahko popravi in prav zato Ti pišem to odprto pismo. V tem upanju me potrjujejo vrstice Tvojega urednika na strani 5:

"Prva številka lista je bila sestavljena v naglici, ker je bilo na občnem zboru sklenjeno, da naj izide takoj, ko bo dovolj denarja za kritje stroškov. Denar je pa prišel hitreje kot je urednik mislil."

Dobro razumem, draga, da pritisk naglice zelo ovira urednika pri tehananju vsebine in poedinih besed. Posebno mora biti pritisk hud, če denar prehibro pride. Resnici na ljubo moram priznati, da osebne izkušnje v tej reči nimam, predstavljam si pa stisko lahko. Zato zapišem: Še je upanje, da bo vprihodnje Tvoj urednik bolj pridno segal po tehtnici, manj pridno po denarju.

Po Kristusovem nauku bi moral pač drugače ukreniti. Težko je človeku pri srcu, ko si mora spričo takih odgovoriti na vprašanje: komu pa potem sploh moreš zaupati, verjeti in mu celo slediti? Kako žalostno je, da smo tako majhni in tako različni in še, tako nedosledni.

Rad bi, da bi pozabili na vse slabo in začeli z novim, poštenim življenjem, bratsko ljubeznijo in spoštovanjem, ter da bi drug drugemu pomagali in vsi delali po svoji vesti in svojem prepričanju. Seveda moramo biti pripravljeni tudi na žrtve in delo. Če smo za skupnost, moramo skupnosti tudi pomagati; če ne — molčimo in ne blatimo tistih, ki delajo! Bodimo predvsem samokritični in ne preostri v presojanju drugih: kdor dela, naredi tudi napake! *Tisti, ki sede le ob strani, imajo dovolj časa kritizirati.* Moja želja je, da se združimo v skupnih naporih za boljšo bodočnost slovenstva v Sydneyu. Nalijmo si čašo čistega vina in trčino bratje na zdravje Slovencev in domovine ter za napredek in dostojnost slovenske besede!

UREDNIKU KRONIKE!

Prosim, če lahko objavite v Slovenski kroniki, če jo smem tako imenovati, moje vrstice. Pred tedni se je sirota tresla, kot da ima malarijo. Nekateri "gospodje" so jo hoteli proti njeni volji prekrstiti in jo spremeniti v jugoslovansko, ker bi pač njim to bolj pri-jalo. To je bilo za list veliko raz-žaljenje, saj je dolbila oz. prinesla ime s kraja, kjer še dandanes stoji knežnji kamen in kjer še danes izhaja njena "sestra".

(Dalje str. 7.)

PRVI SPODRSLJAJ

Vidiš, draga tovarišica, ko si se predstavila kot glasilo SDS, bi človek po vsej pravici pričakoval, da nam boš nekaj lepega, privlačnega in spodbudnega povedala o SDS. Tako bi utegnila pridobiti nekaj novega članstva. Glej, celo MISLI, ki niso nikoli imele in nimajo ambicije postati društveno glasilo, po zmerom govorile o SDS vse bolj čedno, kot se pa bere na Tvojih straneh. Tinesrečnica — si pa takoj na svoji drugi strani v poročilu t.č. prednika na občnem zboru zapisala naslednje nesrečne besede:

"Glede članstva bi imel tole pripombo da imamo toliko članov z nepravilno članarino. Veliko več se interesira Hrvatov in bi radi postali člani kot Slovenci."

Nesrečnica, s tako ugotovitvijo priporočaš slovenski javnosti svoje društvo? Ljuba moja, če so že res ušle te besede t.č. predsedniku na občnem zboru in stoje zdaj v zapisniku, verjemi mi: tisti zapisnik bi bilo treba diskretno pokopati nekam globoko v društveni arhiv — vsaj za 14 let — ne pa objavljati ga v glasilu — vsej javnosti v brk.

(Dalje str. 7.)

SLOVENSKA ZASTAVA IN HIMNA

Na prireditvah okrasimo prostor tudi z zastavo. Svoje zastave imajo posamezna društva in organizacije. Poleg teh pa se navadno razobesi še državna. Temu se doda pesem — himna — in prireditev dobi tako svoj značaj.

Na naših prireditvah razobešamo slovensko nacionalno zastavo. To je tribarvna zastava — bela zgoraj, plava v sredini in rdeča spodaj. To je zastava vsakega Slovenca, ne glede na njegovo politično usmerjenost. Slovenski Korošci razobesijo na svoji prireditvi slovensko nacionalno zastavo, poleg te pa še avstrijsko državno, Slovenci v Trstu prav tako slovensko nacionalno in italijansko državno. Slovenci v Avstraliji razobešimo slovensko nacionalno in avstralsko državno.

Če pa je nacionalni zastavi dodan kakšen znak, grb ali geslo, pa zastava ni več samo nacionalna, ampak postane simbol neke skupine ljudi — stranke — v okviru naroda. Komunistična stranka je dodala na sredini rdečo zvezdo s petimi kraki, domobranci pa zopet nekaj drugega. Kdo drugo. Ko je komunistična stranka prišla na oblast, je slovensko nacionalno zastavo z dodano rdečo zvezdo — prej zastavo stranke — uzakonila za državno zastavo republike Slovenije, zastava brez zvezde pa se ni smela več razobešati.

Podobno je s slovensko nacionalno himno "N a p r e j". To je himna slovenskega naroda, zopet ne glede na politično usmerjenost; danes tudi himna Slovenske Republike.

Dokler bo slovensko društvo v Sydneyu samo nacionalno slovensko društvo, bo vedno s ponosom dvigalo samo slovensko nacionalno zastavo. Po zadnjih dogodkih sodeč pa bi nekateri želeli imeti neko strankarsko slovensko društvo. Le kakšen znak bi oni nadeli, kdo ve? Pravi Slovenci ne bomo nikdar pristali na to, da bi bilo slovenski zastavi dodano kaj protislovenskega, posebno ne kakšen Hitlerjev kljukasti križ ali pa Musolinijeva fašija.

Ponosno plapolaj slovenska zastava!

S. Petkovšek

BELGRADE - VATIKAN

RESUME TIES

Pod tem naslovom je Sydney Morning Herald v soboto 15.8.70. objavil poročilo iz Beograda, da bosta Vatikan in Beograd obnovila diplomatske stike in po 18. letih obnovila svoje ambasade. "SMH" pravi, da je Jugoslavija prva komunistična država v Evropi, ki bo imela v Vatikanu polno diplomatsko zastopstvo. Edina druga, takojmenovana komunistična država z ambasadorjem v Vatikanu je Cuba.

Diplomatski odnosi med Jugoslavijo in Vatikanom so bili pretrgani leta 1952, ko je papež Pij XII imenoval nadškofa Stepinca za kardinala.

Izgleda, da so "ekkomuniciranemu" predsedniku Titu "zradirali" njegove grehe in ga vpisali v knjigo vatikanskih prijateljev. Zanimivo, kaj bo o tem pisalo naše slovensko "časopisje" v Avstraliji? Gotovo bo dogodek pozdravljen na prvi strani z obširnimi življenjepisi Tita in papeža!

x x

Minister za emigracijo je ob svojem obisku v Evropi izjavil, da bo morala Avstralija temeljito preusmeriti svoje mišljenje o emigraciji, če bo hotela obdržati stalni dotok naseljencev iz Evrope.

Položaj v Evropi se od je od konca druge svetovne vojne do danes temeljito spremenil. V Evropi je dovolj dela za poklicne delavce in tudi plače so vsaj tako dobre kot v Avstraliji. Posebno v Nemčiji je dandanes mogoče dobiti dobro zaposlitev z možnostjo obiska svojih domačih vsako leto.

Minister je izjavil, da moramo upoštevati dejstvo, da so kvalificirani delavci iz Evrope vsaj tako dobri kot naši v Avstraliji, če ne še boljši. Pošiljati jih nazaj v tehnične šole ni le tratenje časa temveč tudi žalitev. (Po Daily Telegraph, 16/6/70.)

GOSPOD UREDNIK!

Ko sem prebiral avgustovo številko Misli sem med drugim našla "blagajniško" poročilo g. Ovijsa. Ker "bančnega stanja" o slovenski zemlji ne razumem, vas prosim, da mi zadevo pojasnite.

Prvo: \$708 dar Slovenskega društva. Ali je SDS res dalo letos Akciji za dom? Na prvi pogled izgleda to vse prav, čeprav je jemati iz levega v desni žep neumnost in ni treba objavljati, na drugi strani pa izgleda, kot da bi hotel g. Ovijs zapreti vrata med SDS in obnoviti Akcijo.

Drugo: nič ni povedano, ali je s tistimi \$13037.90 zemlja odplačana, da je v blagajni le še \$167,87. Spominjam se, da je bilo na Občnem zboru društva rečeno, da je v banki toliko denarja da bi lahko zemljo izplačali; če ne, pa postavili dvorano. Kaj je torej resnica? Verjetno nam bi to lahko povedal g. Ovijs ali še boljše gospa Košorokova, kot blagajničarka SDS.

Nadalje bi rada povedala svoj vtis ob julijski številki Misli in njihovem velikem protestu proti Slovenski kroniki. Reči moram, da me je tisto pisanje neprijetno dirnilo. Do te številke sem namreč mislila, da je ta časopis miroljuben. Spominjam se, da je g. urednik nekaj poročal koliko tiska imamo v Avstraliji in v resnici pojamral kako malo ga je. Sedaj, ko je izšel novi časopis pa imam občutek, kot da se boji konkurence. Oprostite, da sem se tako izrazila, a občutek imam tak. Če je kje kaj narobe, mislim, da bi bilo dovolj "tisto" pismo (objavljeno je v tej številki lista v celosti, ker si ga Misli niso upale objaviti -op.ur.) Čuješu in Košoroku in ne bi bilo treba v Mislih spodriniti celo sredno stran, ki je namenjena samo "Kaj se vam zdi o Kristusu". Marsikdo je že rekel, da bi morale biti na tej strani povesti z nadaljevanjem, ker bi lahko srednje strani zlagali in imeli tako celotno povest, pa urednik

IZ ŽIVLJENJA

MED NAMI

:: N E D E L J A, je naslov novemu slovenskemu listu v Sydneyu. Podnaslov nam pove, da je to "Tedenski buletin slovenske katoliške skupnosti v Sydneyu". Naslov: Cerkev svetega Rafaela, 313 Merrylands Road, Merrylands, NSW. 2160. Telefon 637-7147.

x x

:: Sredi avgusta (15.), sta se v slovenski cerkvi v Merrylands poročila LUKŠIČ Viktor doma iz Kraške vasi pri Brežicah in HOČEVAR Marija iz Ljubljane. Obilo sreče v skupnem življenju!

x x

:: V noči med soboto in nedeljo (8. do 9. avgusta) se je z avtomobilom smrtno ponesrečil naš rojak in član SDS Karel KOVAČEC. Pokojni je bil iz Prekmurja (vas Sulinec), kamor se je nameraval v kratkem za stalno vrniti. Bil je star še le 26. let. V domovini žalujejo za njim starši, šest bratov in dve sestri. Naj počiva v miru; njegovim iskreno sožalje.

x x

:: S sredo 12. avgusta smo premili k zadnjemu počitku 13. letnega Danny OBLJUBEK-a, ki ga je v soboto 8.8.70 udaril neznan avtomobil, ko se je s kolesom vozil nedaleč od svojega doma. V imenu društvenega odbora se je pogreba udeležil predsednik g. A. BATIČ, ki je v imenu društva položil na grob venec s slovensko trobojnico. Staršem in sestri iskreno sožalje.

x x

:: Kdorkoli bi se resno zanimal za sodelovanje pri slovenskem moškem pevskem zboru, naj to čimprej sporoči uredništvu Kronike.

tega ni mogel razumeti, ker pač ni bilo to toliko vredno (Izliti "gnojnico" na nekoga pa je bilo?! — op.ur.). Tista kritika je pa bila toliko vredna! Taki prepri v listu nam niso prav nič v čast, posebno ker lista ne beremo samo Sydneyčani. Mislim, da Slovenska kronika ni napravila nikomur nobene škode s svojim oživljenjem in bi si lahko urednika povedala napake iz oči v oči. Urednik Misli bi s svojo dolgoletno prakso še bolj pa kot naš dušni pastir moral po mojem navidezne grehe drugih prezreti ali jih oblažiti, nikakor pa ne jih napihovati in jih kazati tam, kjer nihče ni opazil.

Osebo sem prepričana, da potrebujemo list ki nam bo objavljala članke tako, kot jih sami napišemo. Urednik naj popravlja slovnične napake, ne pa smisla, kot to delajo Misli. Če ne bi bilo pod dopisom tvojega imena, sploh ne bi spoznal svojega članka. Nič čudnega, da mora urednik pod svojo rubriko "Križem" dati neke sanje, ko ni dopisov. Seveda nimamo vsi univerze, niti gimnazije, vendar mislim, da bi bila pisma dopisnikov lepša v originalu; da morajo biti dostojna in ne osebno žaljiva, se razume. Prav tako se mi zdi koristno da g. Čuješ kot osemletni neplačan učitelj izdaja list, ki bo lahko pozneje koristil tudi Slomškovi šoli.

Če si je list našel oglase kot vir dohodkov za kritje stroškov

Zbor bi bil nekaka družabna skupina ljubiteljev petja in ne bi bil navezan ne na društvo, ne na katero koli drugo skupino ali organizacijo.

STOP PRESS

PRAVKAR SMO PREJELI NASLEDNJO NOVICO: BANKA JE ODPRLA PO ZAUPNIKI "ZAPRT" ČEKOVNI DRUŠTVENI RAČUN, S KATERIM JE UPRAVIJAL ODBOR SDS. Istočasno je zaupnikom sporočila, da po pravilih, o katerih oni izjavljajo, da so trenutno edino veljavna in obvezna (Memorandum), zaupniki nimajo z bančnim računom odbora SDS ničesar opraviti. Odločitev je naredil "Legal Department C/W. Bank". Zanimivo, da so isti zaupniki skupno s spletkarjenjem g. Klačerja ta ista "obvezna" pravila na sestanku v Cabramatti spremenili in sebi prikrojili. Če g. Klakočar slučajno ni "spletkaril", je bil na najpoglednejši način izrabljen v dobrodit "svojim prijateljem"! Naj, bo, kakor koli že. Zaupniki so izvedeli iz verodostojnega vira, da ne morejo razpologati z denarjem, ki pripada skupnosti! Naše sožalje! — Uredništvo!

Poljub je Tvoj res kratek bil, vendar ne brez vsebine. Zapustil je srce presrečno in le malo slin! A.P.

Dragi g. urednik!

Z velikim veseljem sem prejel Slovensko kroniko, še z večjim veseljem sem jo prečitala. Bila mi je zelo všeč, posebej še vrstice, ki jih je napisala gospa Košorok in so bile natisnjene na prvi strani.

Štefanija Zafošnik, St. Marys

(oglasil so tudi v Mislih, toda le tisti, ki jih urednik sprejme op.ur.), je pa to v korist društveni blagajni, uredniku in Košoroku pa dajmo raje priznanje tam, kjer jima gre in ne grajo!

Tako mislim jaz in verjetno še marsikdo drugi!

Ivanka Perko.

Pismo me je bolj razveselilo, kot presenetilo. Prepričan sem bil, da so med nami mnogi, ki znajo po svoje misliti, a da je kdo, ki si upa to tudi javno povedati, mi je več kot v veselje. Še Slomšek bi vas bil vesel. Ponkolanka se je postavila za to, kar se ji zdi prav. Živela! Ljudje pa naj sami presodijo, kaj je prav in slovenski koristno.

Glede daru SDS (\$708) je le pesek v oči. G. Ovijs, Jenko in Breznik bi radi prepričali rojake, da je ves denar bil nabran od Acije, ne vedo pa več, da smo ga prav tako in še v večjo vneemo zbirali društveni odborniki ter da je levji delež \$14.000 sestavljen iz dobička društvenih prireditev in ne darov. V društveni in "zaupniški" ali "building Acc." je pa dovolj denarja, da bi zemljo izplačali. To je tudi takratni predsednik g. Košorok na občnem zboru predlagal. Darovi za dom, kot jih je g. Ovijs omenil v zadnji številki MISLI in ne v društvenem

(Dalje str. 6.)

glasilu Slovenska kronika so skrivnost in imajo "tajinstven duh". Če so bili dani med januarjem in julijem, jih je g. Ovičah pol leta skrival pred odborom SDS in jih je prav tako na obnem zboru. Izgleda pa bolj resnično to, da so bili to le plačilo za nakup volilne pravice na sejm v Cabramatti, ki so ga organizirali zaupniki. Si morete misliti, da bi dal za društveni dom g. Klemenčič ali njegova žena ali, da pogledamo vse po vrsti: *Gedeminas Umbraunas* in *Marija Umbraunas*, *Saša Lajović*, *Tatjana Lajović*, *Elisabeth Breznik itd.*, itd., "Slovenska inteligenca" v Sydneyu! In tako majhne zneske — le toliko, da je preko \$2.00, da se lahko po predpisih zaupnikov glasuje. Kako neumni misli ta "inteligence", da smo mi "neinteligentni". Kar naenkrat so začeli izdajati potrdila na dve imeni, ne na družino, kot je bilo to običaj v preteklih letih. G. Ovičah je pač potreboval glasov. Jih je na "legalno nenačudenost" spomnil njihov advokat?!

Gospod urednik!

Iz domovine sem prišel le pred nedavnim. Prvo, kar me je začudilo med Slovenci v Sydneyu, je slabo, ali sploh nikakršno poznanje položaja, razmer in življenja doma. Kako morete biti v tem stoletju, ko je do dom tako blizu, ko pošta tako redno gre, ko imate tam svoje, ko lahko poslušate radio in berete časopise "tako za luno", ne vem! Naj vam zagotovim, da so doma razmere normalne, vsakdanje, kot ste jih verjetno bili navajeni, ko ste bili še doma, le da smo doma bolj veseli in imamo več časa za družabno življenje, izlete v planine, letne dopuste itd., kot pa tu. O vaših medsebojnih prepri ne vemo nič, še manj se med seboj sami kregamo. Strankarstvo nas zanima še manj, kot avstralce politične stranke. Da se ne sme v cerkev je tudi bosa. Ko sem bil v Beogradu pri vojaki, nas je bilo skupaj pet Slovencev, ki smo hodili redno v cerkev (razen drugega tudi zaradi tega, ker so tja hodila fejsst dekleta); za dovoljenje nam ni bilo treba posebej prositi, ker je bilo že pripravljeno. Da pa niso vsi z vsem zadovoljni, je razumljivo. Kdo more vse zadovoljiti, posebno še, če so nezadovoljneji Slovenci? Ko bomo proti koncu leta imeli v svoji sredi v Sydneyu papeža in bo vse polno javnih in poljavnih pobožnosti, pridružimo se tudi mi; molimo za razsvetljenje Slovencev v Sydneyu. Če bo molitev uslišana, bo marsikateremu lažje pri srcu in skupnosti lepše.

Jože Pogačnik

OBNOVLJENI GRADOVI

Grad Otočec na Krki je zdaj že znamenit hotel, komaj pred dobrimi desetimi leti pa je bil še ves v ruševinah. Izkoristil je vse ugodne prilike, ki jih ima turizem na Dolenjskem, se dobro uveljavil in v svoji bližini dozidal nove turistične zgradbe. Na tako ali podobno usodo pa čaka na Dolenjskem še več gradov: v neposredni sosesčini Otočca, Stari grad, Hmljnik, Gracarjev turn, Prežek ppod Gorjanci in še kateri.

SLOVENSKE PLOŠČE IN ČASOPISI TER PRIMERNA DARILA DOMAČE IZDELAVE DOBITE PRI

ADRIATIC TRADE CENTRE

688 GEORGE STREET, SYDNEY.

Na razpolago imamo naslednje plošče (long play):

SLAKI: Triglav, Na ohceti, Po dekle, Pod to goro zeleno, Deželica sonca in grozdja, Sinko ne sprašuj, Kadar pa mim hišce grem (Slakova srebrna plošča!).

BENEŠKI FANTJE: Pesem slovesa.

BORIS FRANK: Slovenske narodne, šmentana Gorenjska, Kar bo, pa bo.

Ansambel V. PETRIČA: Ne vabi me na ples.

Ansambel J. KREŽETA: Kolikor kapljic, tolko let.

ORMOŠKI FANTJE: Ko so fantje proti vasi šli.

Kvintet F. BERGARJA: Jožetu za praznik.

Male plošče: Slovo, V vinski kleti (Ansambel F. Žibrata);

Srečno novo leto (Ansambel Kmetec);

Očkov praznik (Melita Avsenak);

Naš nedeljski sestanek (oddaja RTV Ljubljana);

Brestaniški grad (Ansambel Steb).

Če bi radi razveselili domače in jih presenetili z darilom, pogledajte kataloge veletrgovine. NA-MA. V štirinajstih dneh po naročilu vam jamčimo dostavo kjerkoli v Sloveniji.

KOŠARKARJI SVETOVNI PRVAKI

Ljubljana se je v zadnjih letih že privadila biti prizorišče največjih športnih tekmovanj. Evropska in svetovna prvenstva zato v slovenskem glavnem mestu niso več senzacija, navzlic temu pa je bilo VI. svetovno prvenstvo v košarki — vendarle nekaj izjemnega. Prvič se je namreč zgodilo, da je bilo na enem izmed prvenstev pri nas tudi jugoslovansko zastopstvo med favoriti za najvišje mesto, in prav to je košarkarskemu dogodku dajalo posebno obležje.

Na prvenstvu je igralo 13 najboljših reprezentanc sveta, ki so si pravico do udeležbe priborile bodisi na največjih tekmovanjih — prejšnjem svetovnem prvenstvu v Montivedeu 1967 oziroma olimpijskih igrah, ter na posebnih kvalifikacijskih turnirjih, za katera

Z leve na desno
telo se obrača;
bolečemu srcu
Ti nisi igrača!

A.P.

LETALIŠČE BRNIK, PRIHODI — ODHODI

Z ljubljanskega letališča Brnik sta vsakodnevno dve redni zvezi z Beogradom: letalo Adriaavion prometa odleti ob 6.30, letalo JAT pa ob 7. uri; obe letali se vračata zvečer — AA ob 19. uri (DC 9) ali ob 19.45 (DC 6), JAT pa ob 20.20 (Caravelle). Obe liniji sta redni vse leto.

Enkrat na teden ima letališče Brnik redno zvezo s Prago (ČSSR). Od 1. aprila dalje odleti letalo z Brnika ob 17.50 in pristane v Pragi ob 18.55. Vrača se iz Prage ob 19.45 in pristane na letališču Brnik ob 20.55.

V času, ko to poročamo, še niso znani vozni redi sezonskih letal, ki bodo letališče Brnik povezovala z drugimi mesti. Znano pa je, da je od 1. aprila redna linija Ljubljana — Frankfurt (JAT — Lufthansa), na Brniku pa pristaja tudi letalo na redni liniji Beograd — Ljubljana — Amsterdam in letalo na liniji Dubrovnik — Ljubljana — London.

so veljala tudi celinska prvenstva.

Jugoslovanski igralci ki so postali svetovni prvaki Kapetan ekipe je bil Ivo Daneu, star 33 let, doma iz Maribora, igralec ljubljanske Olimpije, po poklicu zastopnik Zagrebšega velesejma za Slovenijo, visok 184 cm. Za Jugoslavijo je odigral doslej že 209 tekem. Še podatki o drugih reprezentantih: Krešimir Čosić, 22 let, član Zadra, ta čas študent v ZDA, 207 cm, 89 tekem za SFRJ; Petar Skansi, študent iz Splita, 27 let, 206 cm, 109 tekem; Ratko Tvrdić, 27-letni Sličan, 185 cm, 89 tekem; Ljubodrag Simonović, 21-letni igralec Crvene zvezde iz Beograda, 195 cm, 61 tekem; Vinko Jelovac (Olimpija), študent, 21 let, 206 cm, 50 tekem; Trajko Rajković iz Beograda, 33 let, 205 cm, 141 tekem; Aljoša Žorga, 23-letni študent iz Ljubljane, 201 cm, 70 tekem. Dragan Kapičić (Crvena zvezda), 22 let, 198 cm, 64 tekem; Damir Šolman (Jugoplastika, Split), 21 let, 199 cm, 96 tekem; Nikola Plečaš, (Lokomotiva, Zagreb), 22 let, 186 cm, 80 tekem in Dragutin Černak (Partizan Beograd), 26 let, 190 cm, 106 tekem.

IZ TAJNIŠTVA S.D.S.

Na prvi redni seji odbora SDS, 4/8/70 na Ferrers Rd. Horsley Pk, je bil izbran sledeči odbor, ki bo vodil društveno delo do registracije društva ali do sledečega občnega zbora:

Delovni odbor:

- 1) Predsednik g. A. Batič
- 2) I Podpredsednik g. A. Peršič
- 3) II Podpredsednik g. I. Bavčar
- 4) Tajnik g. S. Petkovšek
- 5) Blagajnik g. M. Košorok
- 6) Ref. za članstvo in kulturo g. L. Košorok
- 7) Ref. za prireditve g. F. Ratko
- 8) Gospodar g. V. Jamšek

Po sklepu občnega zbora 17/5-70 so temu odboru dodani še:

- 1) Brežnik Rudi
- 2) Brežnik Alfred
- 3) Čuješ Jože
- 4) Jenko Valerijan
- 5) Kobal Vinko
- 6) Ovičah Vinko
- 7) Ratko Marija

USPEH MLADINSKEGA VEČERA

Slovenska prideditev v soboto 22.8.70 v Cabramatti je bila za odbor SDS velik moralni in finančni uspeh. Ljudje so pokazali, da so na strani odbora in z odborom in so do zadnjega kotička napolnili dvorano, še več; vrata je bilo treba zapreti kmalu po 9h, ker ni bilo več prostora v dvorani. Za uspeh gre zahvala odboru, predvsem referentu za prireditve g. Ratku in mladini, med njimi Sandri Batič, Ivanu Peršiču, Zdenki Plohl (ki je imela na dan prireditve 15. letni rojstni dan — vse najboljše) in Erekku Jamšek. K uspehu so pripomogli še drugi mladinci, ki pa na prireditve žal niso mogli. Čisti dobiček prireditve je: 230.35. To je že začetni fond za piknik na Štefanovo!

Dohodki so bili:

vstopnina	\$344.00
kuhinja	42.28
srečolov	41.72
	\$448.00

Izdatki:

dvorana	\$ 80.00
godba	65.00
hrana	27.15
posoda itd.	19.35
poština	26.15
	\$217.65

Imeli smo bogat srečolov. Dobitke so darovali: Mesar Škrban prekaženo šunsko, ga. Košorok torto. ADRIATIC TRAVEL CENTRE ploščo (Gor čez jezero), slovenski cekar in steklenico domačega malinoveca. Vsem lepa hvala in nasvidenje na proslovi očetovskega dne.

POTOVANJA V DOMOVINO.

Naši člani, ki so trenutno doma na dopustu, se v Sloveniji prav dobro počutijo; večina potuje s kraja v kraj in obuja spomine na preteklost, mnogi pa obiskujejo tudi sosednje države, predvsem Italijo in Avstrijo. V Avstralijo se bodo vrnili sredi septembra. Dobrodošli! Upamo, da to ni bila vaša zadnja pot na obisk v domovino. Društvo ima že lepo število prijav za izlet naslednje leto, nekaj pa tudi za krajši obisk v decembru letošnjega leta (6 tednov). (Ker bodo v septembru spremenjeni pogoji skupnega potovanja (verjetno ne bo več tako poceni), je prav, da ste vsi zainteresirani v čim tesnejših stikih z društvenim predstavnikom in organizatorjem društvenih skupinskih potovanj g. L. Košorokom. Bodoča potovanja ne bodo zavisevala od sklepov letalske družbe Qantas ali od avstralske vlade, temveč od dogovora mednarodne konference letalskih družb. Da boste na tekočem, vprašajte za spremembe in podrobnosti odbornika za članstvo; naslov:

Lojze KOŠOROK

25 Gould Ave, PETERSHAM.
Tel.: 560-8149.

K njemu se obračajte tudi za prevajanje dokumentov, vpoklic svojcev, ali česarkoli. Referent za članstvo vam je vedno na razpolago in to ne le članom, tudi ostalim rojakom, ki mislijo, da bi jim mogel pomagati.

- 8) Šušteršič Mihela
- 9) Valenčič Franc
- 10) Vitez Ivan

Tajnik SDS S. Petkovšek

JAVNA TRIBUNA

(S strani 4)

Kot opazovalec sem se udeležil slovenskega sejma v Cabramatti ali cigajnarije, kot ste jo na zborovanju pravilno opisali. Potek vsega me ni iznenadil; če se ne bi kregali, kdo bi zboroval? In končno, kjer ni opozicije, tam ni demokracije — a kako težko je opozicijo prenesti in še, če je veliko številnejša ni čudno, da sta grom in strele napolnila ozračje. Sreča, da strele niso udarile direktno in ni bilo treba klicati gasilcev, še manj angelov varuhov. Pri nas na vasi smo rekli: Udari ga po glavi, da bo šepal in bo lahko šel zjutraj na delo, če bo vzel nekaj aspirinov, kateri v takem slučaju itak nič ne pomagajo.

Cigajnarija, kot ste jo vi imenovali se je začela z zamudo, ker ni bilo ob času navzočih dovolj "zanesljivih". Sledilo je "ustoličenje" vodje, seveda brez ceremonijala in himne, toda "gospod" se je takoj znašel; vedel se je, kot da sedi na knežjem kamnu! Vso situacijo je vzel v svoje roke; revež, ki mu je bila dana naloga reševati slovensko zgodovino. Vzel je na svoje rame ta težki križ in v piskajoče visoko inteligentni slovensščini in še višjo dirigentsko palico krotil nehvaležne člane SDS. Rotil, prosil in opominjal je v smislu, da smo Slovenci in kulturni ljudje. Ko si je nekdo po težki borbi priboril mesto pri zvočniku, mu je ta sladkobesedni gospod milostno priznal, da "nekateri Slovenci smo kulturni, drugi pa niste" — Lepo povedano; jaz se bom raje uvrstil med poslednje. Sledilo je več govornikov, med nji-

mi tudi nekaj zelo "študiranih", a ne nujno pametnih. Nekatere celo osebno poznam in vsi so govorili, kar so pač mislili; celo razumeti jih je bilo mogoče. Motil me je le jezik tega "vodilnega" gospoda s sladkosnednimi besedami. Vprašal sem prijatelje, od kod se je neki vzel. Ko so mi povedali, da je "iz mojega becirka", me je skoraj kap zadela. Spomin mi je pohitel v mlada leta. Spomnil sem se Kovačevega študenta. Mislim: Pa ja ni ta... to šolo skozi napravil! Ker tudi v tem ni bilo pravega odgovora, sem nehaj razmišljati o vzrokih. Tudi cigajnarija je postala že jasna: vse je bilo v naprej pripravljeno in organizirano. Sredi dvorane so sedeli na kupu tisti, ki jih je bilo leta in leta društvo deveta briga. Danes so prišli! Kdo jih je poklical, čigavemu vabilu so se odzvali? So čitali "plat zvona" v Mislih?

Upam, da mi gospod, ki se je v isti šoli kot moja mati učil slovensčine in njegova toliko bolj piskajoče zveni, ne bo zameril mojih besed, če pa mu bom pa ob priliki dobronamerno z brento odmeril.

Prosil bi vas, da oprostite mojemu kriminalnemu imenu, ki so ga na televiziji tako grdo onečastili. Ožigosali so ga s pečatom narodnega sovražnika št. 1. Ker mi pa osebne škode niso napravili, jih žal ne morem tožiti. In tudi dobrega advokata nimam. Veste vi za katerega?

Vse rojake lepo pozdravlja

"Louie the fly" — A.Gl.

(S str. 4)

Vidiš, tovarišica, zelo opažam, da že od prve ure svojega drugega rojstva skušaš prodreti v kar najbolj široko javnosti, nisi zadovoljna le s članstvom SDS. Kaj kmalu se utegne zgoditi, da boš spet lajko izjavila o sebi, kot si izjavila že v 2. številki svojega prvega rojstva v letu 1954:

"Slovenska kronika je vez med nami in rojaki v ostalem svetu. List prejemalo v Argentini, Boliviji, Indiji, Formosi, Španiji, Angliji, Italiji, Trstu, Avstriji, Franciji, Holandiji, Belgiji, Ameriki, Kanadi, Venezueli, Paragvaju, Novi Zelandiji in na Japonskem. Čitati list, ki je že ob svojem rojstvu poletel med vse rojake širom po svetu!"

Vidiš, draga, tako bo spet zdaj po Tvojem drugem rojstvu in vsi rojaki po širnem svetu bodo zvedeli in verjeli, kako se Slovenci v Sydneyu poživljajo na svoje društvo, Hrvatje pa silijo noter! Žal, MISLI ne poletijo v tako dolg vrsto dežel, čeprav mineva že 19 let od njihovega doslej edinega rojstva, vendar si kot njihov urednik drznem vzeti v zagovor in braniti dobro ime SDS. Morda bo moj zagovor vendar kako prodrl tudi do tistih rojakov po širnem svetu, ki jih boš Ti začela na novo obiskovati, MISLI pa še ne.

Resnica je namreč ta, da se Hrvatje poživljajo na SDS, saj imajo lastnih društev na pretek. Vpišejo se v SDS od časa do časa — za kakega pol leta — le zato, da odlete na obisk domovine po nizki ceni, kadar jim je namreč slovenski odlet bolj času primeren nego hrvaški. To pojasnilo, draga moja, objavi v svoji naslednji številki, dodaj pa še to-le:

"Slovenci v Sydneyu so veseli svojega društva in so ga visoko dvignili zlasti od časa, ko se je ustanovila AKCIJA ZA DOM, se pridružila društvu in pripomogla, bolje: izgleda je pot, da je moglo priti do nakupa SLOVENSKE ZEMLJE v Horsley Parku. Seveda pa s tem ni rečeno, da je vsak od vesel vsakega odbornika v društvu."

V potrdilo gornjega, draga moja, prečitajva še poročilo g. Okorn na strani 2:

"Porast članstva je delno aktivnost radi poletov v domovino. Izostanek starih članov je verjetno največ naša krivda, ker z nakupom zemlje se je članstvo v začetku povečalo in tudi velik interes je bil za razne društvene dejavnosti. V zadnjem času pa vse to popuša in ta vzrok moramo odkriti."

Pripominjam, draga, da je "ta vzrok" že gladko odkrit in ga pozna domala vsak Slovenec v Sy-

Slovenski kroniki!

Prosim vprašajte g. Menarta, če je na sestanku v Cabramatti govoril kot odvetnik (ker so ga kot takega predstavili) in če nam je tam povedal svoje osebno mnenje ali to, kor avstralski zakon predvideva.

Rozika Jamšek,

Opomba: Ste lahko brez skrbi, da bo g. Menart Slovensko kroniko od začetka do konca prečital; izvedel bo torej tudi za vaše vprašanje in vam nanj verjetno v Mislih odgovoril.

Gospod urednik!

Ker se je Akcija za dom združila z društvom že pred dvema leti, bi rad vprašal g. Ovijsa, za kakšen dom je nabiral denar in kam je ta denar šel, ker ni o njem ničesar v naši društveni blagajni. In še: Katero Slovensko društvo je darovalo \$708 in zakaj? In še, kar zanima verjetno tudi druge, kdaj je bil g. Ovijsa ponovno izvoljen za blagajnika Slovenskega društva Sydney? Če je on blagajnik, zakaj nismo slišali njegovega poročila na rednem obnem zboru SDS in če je "nadzorni odbor", zakaj ni na istem zborovanju podal poročila nadzornega odbora. Kje se je ta gospod učil svoje logike in demokracije!

Franc Ratko

Ni se vam treba "predstaviti", ker vas omenjeni gospod gotovo dobro pozna in vam bo v prihodnji številki Misli ali morda celo Slovenske kronike odgovoril. Če je hotel na zborovanju v Cabramatti iz nečlanov društva sestaviti društveni odbor, potem vam je jasno, koliko ceni napore skupnosti in sodelovanja.

kako, da jih prav zdaj predvideva? Zaveda se pač, da se je v zadnji izletov nekaj spremenilo in ob tej spremembi se ga globoko v notranjosti loteva neroden občutek. Da bi si ta nerodni občutek ublažil, si skuša pomagati z iznajdbo nekakšne "bele garde" in ji že naprej polaga v usta, kako se mora identificirati. Dejstvo pa je, da je to njegova iznajdba: v našem tisku so besede "kolaboratorji, dvoživke" prvič zagledale beli dan med nami, g.t.č. si jih je naložil sa m— naj si jih tudi čimprej izbriše!

Toda, draga moja, nisva še končala z njim. Na ehtnico morava dejati še njegove ostale besede:

"...gotovo ljudje, pri katerih se je slovenstvo končalo že 1941 leta."

Hitro povej, dragica, kaj to pomeni! Veš, morda si že pozabila: leta 1941 so nacisti in fašisti zasidli slovensko zemljo in "slovenstvo se je končalo" pač v njihovih očeh in hudobnih načrtih. Pa ja ne, da bi t.č. hotel reči: V Avstraliji so med rojaki "gotovo ljudje", ki niso Slovenci, ampak nacisti in fašisti, zato se je tudi pri njih končalo slovenstvo leta 1941...

Ne morem verjeti! Vse bolj verjetno se mi zdi, da je g.t.č. zamešal neke letnice. In je hotel z neko drugo letnico nekim drugim "gotovim ljudem" naprtiti vero v končano slovenstvo... No, pustiva to za sedaj. Če bo le prišlo na dan, na katero letnico je cikal, bova pa takrat še kaj zinjila o njem in njegovih izjavah.

TRETJI — NAJHUJŠI — SPODRSLJAJ

Spomnila se bo, tovarišica, da sva že navedla besedo Tvojega urednika, ki je isti kot po Tvojem prvem rojstvu:

"Denar je prišel hitreje kot je urednik mislil!"

To se pravi: Občni zbor, ki je pooblastil urednika za izdajanje glasila, ni vedel, tudi urednik sam ni vedel, od kod bo denar. Pač sta tedaj še oba računala, da iz društvene blagajne. Zdaj seveda vedo udeleženci obnega zbora in še marsikdo poleg njih, od kod je denar tako nenadoma prišel. Ni pa tako gotovo, da bi občni zbor brez ugovora pritrdil, če bi bil vedel za vir tega denarja. Res tudi Ti ne poveš naravnost, kje je tisti zlati vir, toda ali ni že to dovolj, da predstavljaš javnosti v dosti lepši luči — ADRIATIC, nego nego društvo, čigar glasilo praviš, da si. Tu bi bilo kar lepo na mestu vprašanje: Čigavo glasilo si prav za prav?

Hočeš, draga, košek nedavne zgodovine? Veš, bilo je tako: Kmalu potem, ko se je ADRIATIC vsidral v Sydneyu, je prinesla pošta uredniku MISLI od tam ponudbo za velik oglas za vse mesece v letu. Urednik je bral oglas in spremno pismo — in tuhtal. Ni dolgo tuhtal, kaj kmalu je oboje porinil v koš.

Ni poteklo mnogo časa, ko se je pri uredniku oglasil g. Matija Okoren.

"Gotovo ste prejeli ponudbo za oglas — ali ste jo sprejeli?"

"Gospod Matija, kdo so ti ljudje in od kod?"

neyu. Le nekateri odborniki ga baže še iščejo, toda g. Matija je odšel v domovino in jim ne bo več pomagal najti ga.

DRUGI SPODRSLJAJ

Žal, morava se vrniti k poročilu t.č. predsednika na obnem zboru. Tam stoje tudi naslednje presenetljive besede:

"Nujno je, da še naprej s čim obširnejšo kampanjo organiziramo izlete v domovino, kajti v tem je vir dohodkov, pa čeprav nas bodo nekateri radi tega zmerjali, da smo kolaboratorji jug, komunizma, dvoživke itd. To so pač gotovi ljudje, pri katerih se je slovenstvo končalo že 1941 leta."

V gornji modrovini bi človek logično pričakoval, da se bo od besede "čeprav" naprej bralo nekako: čeprav nam bodo nekateri očitali, da nam gre bolj za denar (vir dohodkov) nego za idealno povezovanje rojakov z lepoto domovino... Toda ne, takega očitka se t.č. predsednik ne boji, boji se pa nečesa drugega, kar je po logični izpeljavi od "vira dohodkov" čisto nepričakovano.

Draga tovarišica, poslušaj me! Ni letos prvič, da je SDS organiziral izlete v domovino in ni edino društvo, ki je to napravilo. Prav nič ne verjamem, da je zaradi tega samega kdo koga obkladal s titelnimi, ki jih g. t.č. za nad .a. ko nepričakovano predvideva. Le

Povedal mi je o njih vse neka-ko tako, kot pove njihov oglaš.

"Gospod Matija, ali niso ti ljudje nekako toliko, kot kakšna ek-spozitura jugoslovanskega komu-nističnega režima?"

"Well če hočete tako reči... do neke mere..."

"Povejte jim, da oglasa ne bo. Ga je tako ali tako že požrl koš."

"Ali se zavedate, pater, da s tem odklanjate morda zelo lep vir dohodkov?"

"Naj bo tisti vir še tako lep, za MISLI je nesprejemljiv".

Dobri mož je zmigaval z rame-ni, se poslovil in šel. Ljudje pri ADRIATICU so se po tem neus-pehu pri MISLIH obrnili drugam in hitro nato je v neke roke "pri-šel denar, preden je urednik Kro-nike mislil..."

ŠESTNAJST LET JE MINILO...

Kako vse drugače, nesrečnica draga, si Ti stopila pred sloven-sko javnost pred 16 leti, ko si se prvič rodila! Ali se še spominjaš, kako zares močate besede si zapi-sala že v svoji prvi številki na strani 4? Čitajva!

O B V E S T I L O

"Slovenska kronika je neod-visen mesečnik in ne prejema nikake podpore od ljudi ali or-ganizacij. Zato je neobhodno potrebno, da je naročnina plačana vnaprej. Edina "linija", ki bo ji mogli označiti za list, je, da je slovenski in protiko-munističen."

Draga tovarišica, to je bila za-res možata izjava. Še danes je mo-ra biti misleč človek vesel. Le žal, da je možatost tako do kraja sprh-nela, ko si toliko let spala v gro-bu. Zato pač ob Tvojem drugem rojstvu zamen iščem kaj podob-nega na Tvojih straneh. No da, slovenska si še ali spet, toda, siro-tica uboga, kaj se je zgodilo s Tvojo nekdanjo NEODVISNO-STJO? Kako je mogla ta "linija" tako izhlapeti?

No, morda zato, ker se Tvoj urednik bridko spominja, kaj je moral napisati že v prvem letu po Tvojem prvem rojstvu v oktobru.

"Tri tedne po izidu prve šte-vilke Slovenske kronike se je prijavilo 417 načnikov. Število je sčasoma naraslo da 732. Od navedenega števila, je plačalo celoletno naročnino 61 naročni-kov, polovično pa 63. Šest sto osem (v origilalu ležecci tisk — ur. M.) naročnikov je plača-lo "NIČ".

O, dokaj bridki spomini! Ven-dar bi se dalo o možu pričakovati, da mu ne bodo strli hrbtenice. Ne vem, če je ljubezen do Tebe, siro-tica, dovolj veliko opravičilo, da je storil, kar je. Vidiš, da bi se Tebi po drugem rojstvu bolje go-dilo kot po prvem, si bila primo-rana žrtvovati svojo NEODVIS-NOST in se vreči v naročje "lju-dem" ali "organizaciji". Naj že bo eno ali drugo — žrtev ni maj-hna, ljubezen — dvomljiva!

Seveda, ko je do tega prišlo, je morala nujno na žrtveni oltar tudi tista polovica "linije", ki se ji je reklo.

PROTIKOMUNISTIČ-NOST. Kaj naj bi urednik z njo počel pred globokimi žepi ONIH "ljudi" ali ONE "organizacije"? In tako — se je zgodilo...

ZGodbica iz otroških let.

Moral sem biti še zelo majhen, verjetno nisem imel niti tri leta. Igrai sem se v hiši na tleh, oče in nadučitelj Matija Rant sta se-dela za mizo. Gotovo sta se pogo-varjala, toda zame je bilo, kakor da se ne. Ni me brigalo. Naen-krat sta pritegnila mojo pozornost. Nadučitelj je močno povzdignil glas in skoraj zavpil:

"Oče, kaj je boljše kot denar?" Ne vem, so oče kaj rekli ali nič. Nadučitelj je postal še bolj gla-sen, udaril je z roko po mizi pri-bil z močnim glasom:

"KREDIT, oče KREDIT. Ta je prvi, denar pride za njim!"

Samo ta prizorček tistega dne mi je obvisel v spominu, ta pa neizbrisno. Še danes slišim: KRE-DIIIIIT! Dolgo nisem vedel, kaj je to. Ko sem zvedel, sem sklenil, da se bom po tem ravnal.

Tovarišica draga, na to Ti nisi mislila, ko si s svojim drugim rojstvom stopila med nas. Toliko Tvojih nepretehtanih besed ne mo-re prinesiti KREDITA ne Tebi sa-mi ne društvu, ki si mu glasilo. Posvaril sem Te, oprosti, poučil sem Te, ne zameri! Rajši si vzemi k srcu moj dobronamerni pouk, časa do prihodnje številke imaš, si nabavi tehnico in tehtaj, tehtaj, tehtaj — preden objaviš še kaj nadaljnjih spodrslijajev.

Naj se sedaj zanekrat od Tebe poslovim in ti zapojem (seveda, če bi znal peti):

*Adijo, pa zdrava ostani,
podaj mi še kai krat rokó.*

*Na to pa le tudi nmar misli,
kak' "viru" te -leta tekó.*

PRIPOMBA: Sestavek name-njen julijskim MISLIM. Prej po-slan gg. Čuješu in Košoroku. Mor-da pošljeta pravočasno svoje pri-pombe, ki bodo izšle v MISLIH obenem s člankom, da ne bo treba čakati na Kroniko v septembru.

P.B.

Pripis: To je natančno, kar mi je P.B. napisal in s čemer je gro-zil, da bo objavil. Ker ni držal besede, objavljam jaz.

Urednik S.k.

"TOVARIŠ" UREDNIK

Ni mi prav, kadar Te krivično blatijo, še manj kadar Ti pojejo slavo, ki Ti ne pripada. Nedavno sem čital v MISLIH, da si bil prvi na zemljski obli, ki so mu vstavili hrbtenico iz kavčuka. Opozoril bi Te rad na dejstvo, da je tako operacijo srečno preživel že pred Teboj redovni brat uredni-ka Misli č p. Odilo, ki je pred leti pastiroval med slovenskimi ovči-cami in "kostruni" v Sydneyu in Melbourne. Slišal sem namreč, da je bil lansko leto na obisku v "rdeči domovini". Ne zamerim Mislim, da niso te novice objavi-le, ker pač nimajo dopisnika na Tinjskem. Pa če tudi bi za ta obisk vedele, nebi tega sporočile javnosti. Čudno bi se slišalo, da je frančiškan "zardel". Torej kot vidite se drugi "klanjajo" doma vi pa le v tujini Nasvet za po-novno utrditev hrbtenice: "se skesajte in poboljšajte" ali "spray with starch" in vse bo OK. Hrb-tenica bo zopet trda kot krogele" pri strajci.

S tovariškimi pozdravi
T. Krivec

PRED ŠKOFIJO

Na trgu "pred škofijo"
tam vsak večer stojim;
in ko šumi živahni svet,
in ko blešči se cvet deklet —
le gledam in strmim.

Takrat močje pobožni
hitijo mi čez trg:
krog vrata svetli škapulir,
v rokáh brevir, na licih mir,
brez brade in brez brk.

In pogled zatemni mi,
in srce trepetá,
ko geldam vas, človeštva čast,
ko grešna slast in divja strast
vas niti ne pozna.

In sto pobožnih misli
napolni mi srce:
rad bil bi, revež — vam enák,
rad nosil bi vas krasni frák,
cilinder vrh glavé.

In živel bi pobožno:
bi samo vodo pil;
imel bi ljubíc petkrat pet,
le čistih, angelskih deklet —
bi z njimi se postil.

In skupaj bi molili
vso tiho, dolgo noč;
in od ljubezni božje vnet
bi vsaki angelskih deklet
podal poljubek vroč.

In romali bi v cerkev
s procesijo čez trg:
krog vrata sveti škapulir,
v rokáh brevir, na licih mir,
brez brade in brez brk...

Oh, ko tako vas gledam,
srce mi govori:
Lahko pogledi vam žaré,
lahko vam lica plamené,
močje pobožni vil...

I. Cankar

MISLI, PO BOX 136, DOUBLE BAY 2028

August 20, 1970

"SLOVENSKA KRONIKA"

17 Louise Str.

Summer Hill 2130

Gospod urednik; — Prosim, da objavite spodnji poziv v naslednji številki Vašega lista:

POINT PIPER, NSW. — Pozdravljam napovedano Javno tribu-no. Želim se je takoj poslužiti. Skušal bom pisati v "dostojni obliki" in smem upati, da bo med "vsemi" tudi meni dan prostor.

V okrožnici upravnega odbora SDS z dne 9.8.70 berem med dru-gim tudi naslednje:

Kaka predrznost, povedati, da je Slovenija naša mati! Berite Ambrožičeve MISLI, če hočete izvedeti "resnico" o domovini!

To je obtožba, ki je v teku petnajstih let urejevanja nisem ni-koli slišal, berem jo pa zdaj prvič. Res mi je že neko pismo iz Rima očitalo, da MISLI krivo poročajo o razmerah v domovini, da sem pa mater Slovenijo kar zatajil, tega očitka v onem pismu ni bilo.

Vsi odborniki SDS, ki so omenjeni kot odgovorni za okrožnico, so — razen enega — dolgoletni prejemniki lista MISLI. Niti eden od njih se doslej ni oglasil ne ustno ne pismene — vsaj ne tako, da bi urednik zvedel — zoper poročanje o domovini v listu. Od kod kar na-enkrat taka obdolžitev v napol javni okrožnici?

In zakaj tako na splošno — brez enega samega citata iz lista MISLI? Ko mi je oni iz Rima naprtil neke očitke, je enako pavšalno zapisal. Ko sem ga pozval, naj navede dejstva in pokaže, kje in kdaj sem krivo poročal, je docela umolknil.

Enak poziv, rojaki odborniki, zdaj naslavljam na vas. Najprej na prvi, zelo hud očitek: Pokažite mi črno na belem, kdaj in s kate-rimi besedami sem trdil, da je predrznost imenovati Slovenijo našo mater? Potem na drugi očitek: Kdaj in s katerimi besedami sem po-ročal o domovini "resnico", ne pa renice?

Ko dobim tu zaprosene odgovore, bom ali stvar pojasnil, ali pa bom prisiljen javno priznati: KRIV SEM!

P. Bernard Ambrožič ofm
urednik MISLI

Opomba: Vaš dopis z največjim veseljem objavljam. Pokazati vam hočem, da je moje načelo in na-čelo lista:: da četudi se z vašim mnenjem ne strinjam, bom gledal, da ga morete v Slovenski kroni-ki vedno izraziti, posebno še, ka-dar ste osebno prizadeti. Še en-krat sem po prejemu vašega pisma pregledal "okrožnico". Da vam od-bor očita "zatajevanje matere Slo-enije", v omenjeni okrožnici ni-sem našel. Glede poročevanja o domovini je pa verjetno večima mnenja (odbor vam bo gotovo dal odgovor na vaš javni poziv, vsaj tako moremo v demokraciji upati), da pač poročate to, kar je vam všeč. To je razumljivo in vam ne bi smeli tega očitati. Škoda le, da ne prinašate kaj več o športu

in o drugih uspehih "nepolitične-ga" značaja. Prijetno bi bilo bra-ti o tem, da je ob izdanju novih dinarjev Slovenija bankovce za-vrgla, ker ni bilo na njih tudi slo-venskega besedila. Res, da to po-vdari, da so lahko tudi komunisti zavedni Slovenci, a vseeno vam mora kot Slovincu biti slovenstvo prvo in komunizem drugo. Vse-kakor pozdravljeni v Javni tribu-ni in nasvidenje!

Ko zvezda vrh neba stojiš,
vsa svetla, polna žara
kot moč brezmejna se mi zdiš,
dekle, ki ji ni pára!

A.P.

ZAKAJ STE PRIŠLI V AUSTRALIJO?

Dobrodošli, Novo-australsko Slovenci! Mene ne poznate, ampak med staro naseljenci sem pa znan pisec o ljubezni in žolčni kislini (romantika in kritika). Govorim jako po domače, starokopitno, uporabljam precej slovničnih napak in sem revolucionar, ker govorim več o lepih deklicah, kot o oranju na polju. Tudi drugo: ja ne neslovensko slabost imam: se ne ogrejem za nobeno politično barvico. Zato me prijatelji kličejo fašist, komunist, nacist (ko sem imel enkrat denar, sem bil celo kapitalist). Sedaj me poznaš!

Vam, ki ste prišli sedaj, in ste še malo za luno, prestavim v slovenščino, da se Australci bijejo TO LETO po svojih pivskih trebuhih, ker so dočakali dvesto let, odkar je gospod kapetan Cook pristal v Rastlinskem Zalivu. Izvolite nekaj poljudne avstralske zgodovine (tako, da ne boste taki buteljni kot Adstranci, ki ne vedo, kaj je Ljubljana).

V 16-stoletju so jadrili blizu Portugalci, potem Španci. 1610 je dal Quiros temu kontinentu ime Australia v čast španskemu kralju Filipu Tretjemu, ki je bil tudi Avstrijski Habsburgovec (torej: Avstrija — AUSTRIALIJA — Australija). Holandčan Tasman je objadral nekaj Australije leta 1644. Izkrca se ni, ker so tačrni mahali z sulicami namesto z kruhom, in ker je bila obala pusta ter polna muh. Tudi krčm z pivom in kranjskimi klobasami ni bilo. Leta 1770 je prijadral Cook (po domače Kuharjev Jaka), razdelil nekaj steklenih biserjev tačrnim pa zopet odšel. Angleški lordi so šele 1788 poslali prvo floto, kateri je komandiral kapetan Filip in kaznjenci razbojniškega in političnega značaja. Te zadnje so imenovali "convicts". Guverner Filip se je spravil na delo. Napravili so si šotore in barake (na kar še spominja Bonegilla), kuhali špirit,

jedli bolj malo (ker Anglež domače govedine, imenovane kanguru, ni hotel). Čaja, brez katerega noben dober Anglež ne more govoriti, je bilo bolj malo itd itd. Sydney so imenovali Sydney Cove (po naše: "zastišje", "zaliv", "Bogu-za-hrbtom" in slično). Filip je privlekel s seboj duševnega pastirja Džonsona (mi pa patra Okorona). Major Ross je postal viceguverner, postaven možakar, pijanček, ki pravijo, da je gromozansko užival, ko je vonjal tobak, medtem, ko so soldati z korobači risali zemljepisne mape po hrbtih nepokornih kaznjencev. Z Filipom so prišli tudi mornariški oficirčki Hunter (po domače: poročnik "Lovec") in King (— Kralj). Oba sta postala poznejša guvernerja, ko se je Filip naveličal kolonizacijskega pioniziranja in se povlekel nazaj v Londonsko meglo. Kot omenjeno, so vojaki za vsako konjsko figo z biči orali po plečah ubogih razbojnikov, kar so imenovali "flogging". Kaznjenci so pridnokradi hrano in rum in to je bil vzrok bičanju. (Njihovi potomci še vedno kradejo, samo prebiča jih, nažalost, nobeden več.) Kot vidite je bilo zelo lušno. Anglikanski pastor pa je pridigal. S sabo je prinesel razne učene cerkvene knjige, da bi "konviktom" hudiča iz duše odgnal, ker so lagali, preklinjali, kradli prešuštvali ter se čohali po razbičanih hrbtih. (Pravzaprav ista komedija kot danes!) Tako so Angleži približno leta 1789 začeli Sydney.

Tudi nasi slovenski pionirčki-deportiranci — okrog 1950 — so imeli svoje Tasmene, Dampierje, Kuke, Džonsone, Lovce in Kralje, dohtarje, soldate — in — naravno — deportirance-razbojnike in politične. Nekaj Slovencev smo srečali že tu. To so naši Dampierji. Prišli so nekako 1927, ker jim Mussollini ni dal govoriti slovensko. Namesto "Dobrodošli ro-

jaki" — so nam rekli "Hauarju", kar bi bilo v njihovem narečju "Kako-se-kaj-počutiste". Oddali so nam sobe polne ščurkov in nas učili piti pivo. Z užitkom so nam pripovedali, kako so jim angleški potomci kaznjencev pljuvali v pivo, ker niso znali govoriti angleško.

Filip, ki nas je pripeljal v Australijo, je bil neki bivši jezični dohtar iz Gorenjske. Ta se je večkrat sprekrljal z našim Dampierjem, ki smo ga imenovali "stric", češ, da je pozabil slovensko. Ta pa je na vse kričanje gonil la eno: "Najsdajtudaj." Po dveh letih smo ustanovili, da je to ves besedni sklad Australije — ampak, takrat, nas je "stric" že presenetil z prevodom, in nas pozdravljal v prevodu: "Lepi dan danes". Tudi če je lilo iz oblakov. Tako smo se navajali na čudne avstralske običaje. Našega Filipa smo naselili skupaj z kapetanom Cook-Kuharjem v guvernerski palači na Kings Crossu. (Kraljevi Križ — zakaj ne kapetan Kuhar je prišel že 1948, pa se je pogrešno izkrca v konzervativnem Melburnu, povohal nekaj let v nekulturno Adelaido in prišel v Sydney, kjer je v guvernerski palači začel malatiti gromazanske slike, ki jih še sedaj vse avstralsko plemenitaštvo kupuje z vzklikom "Verinajs!"). Tako je naš Kuhar postal slavni podobar Australije in Komonvelsa. Kot "kuhar" pa je poznan za koruzne žgance, ki jih kar na silo tlači v usta avstralskim praprebivalcem, in tako doprinaša k slovenizaciji Australije. Kot angleški Filip, ga je tudi naš Filip rad "pil in kadil". Nas "konvikte" sicer ni z korobači pretepal, ampak kako breo v zadnjo smo pa dobili, če nismo poslušali. (Tako se vi sedanja deportiranci pritožujete, kako Vam je bilo hudo pod komunizmom — to ni nič — kapetana Filipa Vam majka, da bi Vas spravil na 'pravo' pot).

Kot so nam staronaseljenci pripovedovali, Vam mi danes isto brenkamo:

Australci so bili prepričani, da prihajamo iz raztrgane in lačne, od vojne razdejane Evrope. Zato so nam v glavo vtepali kot papagaju: "Australija-je-najbolša dežela-na-svetu". Nič jih ni brigalo, če smo protestirali, da imamo tudi pri nas vlake in elektriko. Kuhali so z govejim lojem, iz katerega so naši pradedje delali sveče, imenovane lojevke — mi pa smo pridno ta loj kozlali. Prvi, ki je odprl evropsko gostilno je bil Čeh (to so bili vedno napredni, če je treba kasirat). Delal je 'knedličke' in smo navalili vsi Slovani, Nemci, Madžari in Židi. Oblačili so se črni praprebivalci Australije z drevesnimi olupki okrog pasu. No, potomci konviktov niso bili mnogo boljši. Posebno ženski klobučki so me spominjali na slike moje prababice iz Franc Jožefovih časov. Stranišča so bila zelo pionirska. Po predmestjih so pobirali po hišah telesno prebavo v locih — tedensko. Vsakokrat me je domotožno spomnilo na domačo vas, ko je naš kmet vozil spomladanski gnoj na njivo. Prepeval sem "Prišla bo spomlad...". Australci pa so te posode okrutno imenovali

ROŽICA

Doli v logu sama zase,
med grmovjem roža rase.
Naj le rase, naj le rase,
o presrečna rožica.

Rožca mlada, rožca zala,
varovati se ni znala.
Pa je prišla mrzla slana
in je vzela mladi cvet.

Ko bi rožca modra bila,
slanca bi te ne vmorila.
Oh, zakaj se nisi skrila,
ti nesrečna rožica.

~~~~~
"medeni lončki" (honey bins).

Tudi drugače so bili Australci zelo demokratični. Če so slišali tujo govorico, so nas gostoljubno pozdravljali: "Shut-up and stop jabbering that foreign lingo!" Mi pa smo prijazno odgovarjali: "Najsdajtudaj!"

Prvo slovensko besedo smo začeli tiskati z patrom Pivkom okrog 1952. Priredili smo tudi prvo slovensko veselico. Prišlo je toliko ljudi, da je moral guverner Filip ven vreči prvega slovenskega im-porterja krtač za čevlje in kasnejšega izdelovalca likerjev. Na tej zabavi smo deklamirali Prešerna, se smejali, ga pili in domotožno prepevali in jokali, Pivko pa je delil blagoslove in kislo zelje. To je bilo prvič — in zadnjič — da nismo politizirali.

Pozneje smo imeli slovenska društva. Vsi so hoteli biti "guvernerji" in oficirji — nobeden pa 'konvikt' ali kaznenec. Tudi do slovenskega doma bi skoraj prišli. Imeli smo 'seje', medtem ko so "kuharce in vojaki" plesali v sosedni sobi. Potem smo se skregali zaradi politike in izgubili prelepi slovenski dom. Zopet smo se sestali, ukrepali in ustanavljali društva in akcije. Tako je prišlo do današnjih časov: zopet se kregamo, zopet politika, Zopet pereče vprašanje: kdo bo "Slovenski Kralj" v Sydneyu?

Tako bi Vam zgodovino Slovencev v Sydneyu lahko opisoval v debeli knjigi pod naslovom "Slike iz predmestja" ali "Od kmeta do lorda" ali "Kako smo ga sračkali". To je danes vse prekuhan in zavistno prežvečeno po slovenskih čeljustih Sydneya. Zato se mi pojavlja v glavi, razgreti od tropičnega sonca, vprašanje: ZAKAJ SMO PRIŠLI?

Če smo Slovenci res bolj brihtni od naših južnih bratov, zakaj tega ne dokažemo tu, v suhi deželi kangurjev? Ali še nismo opazili v 1400 letih, da nas ne bodo rešili politično črni, ne rdeči, ne plavi, ne beli.

Vam novoprišlekom, ki se Vam bodo itak možgani skisali na avstralskem soncu (saj se vsem, belim in črnim prebivalcem) svetujem tole: NEHAJTE SE BORIT ZA DOBROBIT ROJAKOV V ZADREGI! (Saj vidite, kako smo se poklali v zadnji vojni — za dobrobit rojakov). NEHAJTE misliti, da je samo Vaša viža taprava: učite se avstralske demokracije (— "3-za-glasovi" pobijejo "1-proti-glas" in ta se mora pokoravati VEČINI. Močes-nočes-moraš.) Namesto, da si lomite rogove kot junci, namesto, da se igramo "liberalCE", "domobranCE", "partizanCE" — se igramo "Dolar-CE". Zeleni Jurij.

(S str. 3)

hajdimo v banko in blokirajmo račun, tako hitro pa to ne bo šlo! Da bi celo na slovenski zemlji imeli svojo streho in zatočišče, tega se ne sme dopustiti. Da bi bila ironija še večja, tudi hitro k advokatu, kjer so bila v pripravi društvena Pravila, da se registri-raj, no tudi tega ne dopustimo. Ker grožje in izsiljevanja niso pomagala so se odločili za "Blitzkrieg!" Naredimo obči zbor in to hitro, predno se bodo zavedli, nekaj članov "Mafije", je tako v domovini. In res šli so na delo, po dogovoru in sklepu občnega zbora, ko se je med odborniki in bivšimi clani Akcije izbiral upravni odbor, so se organizirano, odločili, da ne bodo sodelovali v upravnem odboru, saj jih bomo čez tri tedne sunili v zadnjico. In tako smo res doživeli najzanimivejši špetakel na tem sestanku. Že s samimi vabili pa vse do zadnjega so krepko in temeljito

zavrgli in poteptali Pravila, za katere so se ravno zaupniki borili zanje in dve leti mučili odbor in s tem zavlačevali in oteškočali druge aktivnosti. Celo volino pravico si je od gg. zaupnikov lahko kupil, kdor je hotel. Cena je bila dva dolarja in pol in več! Zanimivo kako daleč se človek lahko spozabi je to, kar je težko verjeti, kaj vse se lahko dogodi, da ne omenjam, kaj vse so zmetali na te uboge odbornike, nekaj kar pa nemoremo verjeti je to, da je g. Jenko javno dejal, da ne bo na tem sestanku govoril kot duhovnik, nego kot človek in Slovenec, kajti vsi vemo, da je duhovnik vedno duhovnik, saj je dobil zakrament mašniškega posvečenja in zakramenti, kot vemo se ne dajo izbri-sati, pa tudi ne samo za par ur. Torej kje je logika, kje je resnica? In vsa čast in slava Mislim, ki ktako "logiko in resnico" podpirajo in k takim dejanjem izrekajo častne čestitke?

L. Košorok

BOGASTVO SLOVENSКИH PODVIGOV NA TUJEM

"Ali že veste, da imamo Slovenci v Ameriki poleg bivšega senatorja kar tri zvezne kongresnike, tri generale, pet škofov, enega izmed treh komisarjev ameriške civilne službe, mnogo županov, znanstvenikov (med njimi nad sto univ. profesorjev), več izumiteljev, vodilnih inženirjev, graditeljev nebotičnikov v Bostonu, Denverju in Tel Avivu, vrsto umetnikov, velepodjetnikov in predsednikov bank? Ali kot Slovenci poznate svetovno priznane slovenske učenjake po svetu, naše tovarnarje v Ameriki, Braziliji, Avstraliji, Afriki ali na Filipinskih otokih, naših dirigente na Finskem, v Argentini, Franciji ali Nemčiji, slovenske zdravnike na evropskih dvorih, v Abesiniji ali Beli hiši, slovenske rektorje univ. in ravnatelje znanstvenih ustanov ali slovenske svetovne in državne prvake?"

To je del pisma, s katerim se je obrnil na skoraj vse slovenske liste v domovini in tujini Edi Gobec, profesor na univerzi Kent v ZDA. Priznati moramo, da nam to pismo veliko obeta, saj se pogosto znajdemo v zadregi, ko hočemo tujcem povedati, kaj vse so dosegli naši ljudje. Profesor Gobec nam tudi zagotavlja, da bomo na njegovo spodbudo kmalu dobili vse podatke o nadvse uspešnih Slovencih združene v eni knjigi, ki bo izšla v angleščini in slovenščini.

"Ko sem med poletnimi počitnicami leta 1951 delal kot zidarski strežnik pri nekem slovenskem podjetju v Clevelandu," pripoveduje dr. Gobec o tem, kako je prišel do zamisli za tako knjigo, "so me v Ameriki rojeni Amerikanci pogosto dražili in me pozivali naj jim naštejemo slovenske izumitelje, Nobelove nagrajence, svetovno priznane umetnike. Vedel sem nekaj imen, vendar sem bil v zadregi, ker nisem mogel učinkovito in preprčljivo zavriniti domišljavih porednežev. Zato sem začel po delu brskati po clevelandski knjižnici, kjer sem skušal dobiti kaj dobre literature o Slovencih. Večkrat sem bil razočaran, saj so nas nekateri imenovali za "Grejnerje", drugi trdili, da je 86 odstotkov Slovencev nepismenih, našel pa sem tudi nekaj nadvse laskavih citatov o Sloveniji. Začel sem si beležiti vire in s tem sem tudi začel ustvarjati temelje za poznejši Slovenian Research Center of America (ali Slovensko raziskovalno središče v Ameriki)."

Zanimalo nas je, kaj je dr. Gobcu vodilo pri delu, pa nam odgovarja skoraj samo po sebi umevno: "Vsak Slovenec ima do slovenskega naroda nek dolg, pa naj živi doma ali na tujem. Že od svojega petnajstega leta dalje, ko sem prvič videl vse gorje, ki se je zlilo nad Slovence ob nemški zasedbi, sem neprestano čutil močno željo, da bi nekaj storil za Slovence. Danes, ko se na glavi že sveti pleša, pa se mi zdi, da moram kot sociolog Slovence še največ koristim s pripravljanjem raznih študij in publikacij iz svoje-

ga področja."

Kakšen je bil odziv na pismo, ki je bilo objavljeno v vrsti slovenskih časopisov in revij?

"Delno se je začelo zbirati gradivo že leta 1951," pripoveduje dr. Gobec. "Vse, kar je bilo primerne, sem beležil na kartoteko in vlagal v arhive. S sodelavcem sva tudi pregledala več kot tisoč univerzitetnih katalogov in si izpisala vsako slovensko zveneče ime. Vsakemu takemu sem potem napisal osebno pismo in ga povabil, naj nam pošlje podatke, če je slovenskega rodu."

Osebe, ki so začele sodelovati, so me navadno opozorile na vrsto znancev, ki so tudi kaj izrednega dosegli. Tako se je krog naših pomočnikov zelo razširil in jih imamo že po vsej Ameriki, pa tudi v drugih državah, od Brazilije do Avstralije, od Dunaja do Rima in doma v Sloveniji. Vsi nam pomagajo iz idealizma, saj nimamo denarja, s katerim bi jim to poplačali. Velikokrat moramo prispevati tudi iz lastnega žepa v upanju, da nam bo priskočil kdaj na pomoč kak slovenski milijonar, katerih tudi ni malo. Po objavi mojega pisma so se nam začeli oglašati sodelavci z vsega sveta, ki bodo

še obogatili naše gradivo. Še vedno pa hvaležno sprejemamo gradivo; vsakdo lahko pomaga. Gradivo naj bi se še naprej zbiralo na naslovu: dr. Edi Gobec, Associate Professor of Sociology and Anthropology, Kent State University, Kent, Ohio, 44240 USA."

Zanimalo nas je še, kdaj predvideva, da bi knjiga izšla?

"To pa je najtežje odgovoriti," pravi dr. Gobec. "Izvrstnega gradiva imamo že dovolj, da bi lahko takoj napolnili dve knjigi, eno o znamenitih Slovencih v Ameriki in drugo o naših izredno uspešnih ljudeh po vsem svetu. Vendar pa ne bi želel nikakor izpustiti in gradivo še vedno prihaja. Nekatere pomembne rojake, ki pa so med zamudniki, je treba tudi po šestkrat opomniti, preden zbermo vse potrebno. Gledal bom, da se zbiranje ne zavleče v nedogled, istočasno pa mislim tudi, da ne smemo hiteti, da bi v knjigi ne bile prevelike vrzeli."

Snuje se tudi nekaj tehnični odbor iz petičnih prostovoljcev, ki nam bodo pomagali, da bodo te publikacije tudi tehnično na višku, kar je nujno, če hočemo, da bodo imele zlasti med tujci zaželen učinek. Kadar koli pa bo knjiga ali knjigi izšle, mislim, da ne bo rodoljubnega Slovenca, ki bi ne bil veselo presenečen nad bogastvom slovenskih podvigov na tujem."

(Rodna Gruda)

IZ NAŠE ZGODOVINE

(NADALJEVANJE)

Prebivalstvo pa si še ni opomoglo od desetletnega vojnega pustošenja, ko ga je v začetku 16. stoletja zadelo novo trpljenje, ki mu ga je prinesel vseslovenski kmečki upor leta 1515. V tem letu so prebivalci Brežic in okolice doživeli marsikaj hudega. Ti dogodki so med drugim povezani tudi s početjem hrvaškega viteza Marka iz Klisa, ki so ga 1515, ko je vse slovensko ozemlje zajel krvavi punt, kranjski plemiči poslali po vojaško pomoč k hrvaškemu banu. Ko je s svojim spremstvom potoval na Hrvaško, je spotoma ujel 500 žena in otrok upornih kmetov in jih kot sužnje prodal v Hrvaškem Primorju. O ropu nemočnih žena in otrok se je kmalu razvedelo in v dveh dneh se je zbralo pri Brežicah okrog 9000 upornikov, ki so čakali na vračajočega se Marka Klisa. Ta pa se je z bratom Štefanom, 10 hrvaškimi plemiči in petdesetimi vojaki zatekel v brežiški grad, še prej pa požgal mesto Brežice. Ogorčeni kmetje so nato napadli in osvojili grad, ga zažgali ter pobili vso gosposko družino, ki so jo zatekli v gradu. Pobitimi so odsekali glave ter jih še nekaj dni nosili na drogovi okrog, trupla pa so pustili nepokopana. — Zgodovinar Kranjske Valvasor pa nam o smrti Marka Klisa pripoveduje tako: "Ko so kmetje prebili vse tri zidove gradu, je Marko Klis s šestimi konjeniki zajahal konje, odprl grajska vrata in se hotel v diru prebiti skozi vrste kmetov. Ker pa so bili kmetje prežagali kole, na katerih

je slonel dvizni most, se je most podrl in Marko je s šestimi jezdecii vred padel v jarek. Tam so ga kmetje v vilami pobili."

V puntarskih dogajanjih leta 1515 sta bila torej požgana srednjeveški brežiški grad in še mestice ob njem. Grad je ostal v razvalinah 15 let. To pa je bil tudi čas, ko so Turki zelo pogosto, celo po večkrat na leto, vpadali na slovensko ozemlje in so bili leta 1529 že prvič pred Dunajem. Zato so v tem času Habsburžani z vso naglico gradili obrambni pas proti Turkom, imenovan Vojna krajina. Kot zaledje utrjenih gradov in postojank v Vojni krajini bi mogel dobro rabiti tudi brežiški grad. Cesar Ferdinand je zato 22. januarja 1529 odobril za zidavo gradu in utrditev mesta Brežic 3000 goldinarjev, "ker jih je uničil ogenj in druge nadloge in v primeru vojne z njimi ne bi bilo mogoče računati".

Novi grad so zidali italijanski stavbeniki. Med leti 1530 do 1551 se v ohranjenih računih omenja stavbenik Julij Dispatio iz Merala pri Roverettu v južni Tirolski. V tem času so podrl in odstranili ruševine starega gradu ter sezidali novega s štirimi obrambnimi stolpi in dvema obrambnimi obzidji, kar je veljalo 1480 goldinarjev. V letih 1554/55 sta omenjena kot stavbenika brežiškega gradu znana renesančna arhitekta brata Andrej in Domenico del'Allo. Kdaj so končali zidavo gradu, ni mogoče zanesljivo ugotoviti. Leta 1566 je neki gradbeni nadzornik ugotavljal,

da zidava gradu ni opravljena v redu, ker "so stolpi vklenjeni pregloboko v grajsko stavbo, dva obrambna zidova pa sta nekoliko vegasta". V gradu vzdana napisna plošča z grbom pa pripoveduje, da je gospod Franc Gall v. Gallenstein, lastnik gradov Luknja in Brežice, to že davno prej začeto gradnjo na obmejnem ozemlju končal leta 1590 z obseznimi obrambnouradbenimi deli.

Iz posesti Gallensteinov je prišel grad sredi 17. stol. v roke Frankopanov. Po smrti Julijane Frankopan so ga njeni dediči leta 1694 prodali z gosposčino vred Ignacu Mariji Attems. Z brežiškim gradom so si Attemsi pridobili prvo posest na Štajerskem, ki so ji kmalu sledili še številni gradovi in posesti.

Umetnostnim težnjam in prizadevanjem baroka je bil najbolj naklonjen grof Ignac Marija Attems. V prvi tretjini 18. stol. so bili v njegovi posesti poleg Brežic še gradovi Podčetrtek, Štatenberg, Slovenska Bistrica in Dornava pri Ptuj. V dobrih treh desetletjih si je dal urediti v vseh teh gradovih slavnostne dvorane, reprezentativna stopnišča in grajske kapele. Za slikarsko okrasitev slavnostnih prostorov v svojih gradovih je imel v službi lastne slikarje-freskante, ki so se slikarsko šolali z njegovo pomočjo. V njegovi službi sta bila daljši čas tudi radovljiški rojak slikar Franc Karel Remb in iz Augsburga v Gradec priseljeni Franc Ignac Flurer.

Brežiška dvorana, dolga 35 m, široka 10 m in visoka 8 m, je največji baročno poslikani svetni prostor pri nas. Vanjo vodijo štiri vrata; ob čelnih stenah sta leseni baročni stopnišči, pod njima sta vhod oz. Izhod iz prvega nadstropja, zgoraj pa iz drugega. Na vzdolžnih stenah je slikar upodobil nekatere znane arhitekturne spomenike preteklosti, na čelnih stenah pokrajine, na konkavnih prehodih iz sten v strop najbolj znane antične mitološke prizore, na stropu pa znanosti in umetnosti. Na vseh šestih medokenskih ploskvah so bile tudi velike ovalne oljnate podobe, ki so jih nosili na ramenih po trije velikani, naslikani na rdečem zidcu, zgoraj pa sta jih držala po dva puta. Ohranjene so le še tri podobe, manjkajoče tri pa so zdaj nadomestili z baročnimi portreti baronov Mosconov iz Pišec. — Na levi steni vidimo najprej pokrajino z grškimi svetišči in rimski forum s Panteonom, nato razkošen renesančni vrt, pred katerim ob kamnitem portalu stoji slikar s paleto v rokah in z lasuljo po francoski modi, sledi pa značilno balustradno stopnišče s plastikami in fontano. Na desni steni se vrste v nasprotni smeri razvaline raznih antičnih arhitektur, na koncu pa vidimo renesančni konjeniški spomenik.

V grajski kapeli je Flurer na stene naslikal arhitekturo stebrova, vaze in za barok nepogrešljive školjke. Posrečilo se mu je ustvariti iluzijo odprtega prostora, ki ni več vklenjen v geometrično natančne in hladne stene. Nad vhodnimi vrati je naslikal grba Attemsov in Herbersteinov

THE CHILD

WHO DOES NOT WANT TO SLEEP

by Mile Klopčič

Dear child,
now close your eyes! And I'll lull you to sleep.
Look: with the night dreams through your window peep.

O mother,
leave on the light! Just leave it for a while!
I want to wake and see you when you smile.

Dear child,
you really ought to sleep — it's none too soon.
Look: from the sky already stares the moon.

O mother,
to while the time away, tell, mother dear,
why at night may daddy's never here?

Dear child,
your daddy has to work night after night,
and that is that. He works night after night.

O mother,

O mother,
I wonder why he does not work by day.
At night he must feel sleepy, anyway.

Dear child,
you see the shining lamp here by your bed?
And outside too, where'er you go or tread,
lights shine at night. And they are past all count.
They show one's way in darkness, help one round.
And somewhere there are works where all his nights,
your daddy has to spend to make those lights.

O mother,
why should the lights that shine on you and me
bring to my daddy only misery?

Dear child,
for every single light that brightly burns,
someone must slave: and misery he earns.

O mother,
switch off the light! All lights now ugly seem.
I'll close my eyes. I'd rather sleep and dream.

Translated by Janko Lavrin

DETE NE MARA SPATI

Mile Klopčič

Dete,
zapri oči, da zazibljem te v spanje.
Glej, skozi okno prihaja noč ni z njo sanje.

Mati,
naj lučka gori, da ti vidim v obraz,
ne bi rad spal, saj še ni čas.

Dete,
ne bodi no, vidiš, da noč je prišla,
da mesec skoz okno te gleda z neba?

Mati,
veš, rajši povej — da bo krajši čas —
zakaj vsak večer gre oče od nas?

Lej ga,
on hodi na delo noč za nočjo,
on mora na delo noč za nočjo.

Mati,
zakaj pa ne dela, kadar je dan?
Takole ponoči je vendar zaspan.

Dete,
vidiš to luč, ki na mizi,
vidiš luči, ki v njih mesto žari?
Sáme gorijo in kažejo pot
na levo in desno, tu in povsod.
Nekje je fabrika, v njej oče trpi,
da lučke gorijo lahko vse noči.

Mati,
potem pa v tej lučki, ki z nama bedi,
samo trpljenje očeta gori?

Dete,
na svetu je tisoč in tisoč luči,
v njih tisoč in tisoč trpljenj gori.

O mati,
ugasi brž luč in zaziblji me v spanje.
Težko je bedeti, vse lepše so sanje!

NOVO DRUŠTVENO VODSTVO

Na seji 4. julija 1970 je bil s
tajnimi volitvami (glasovnice je
štel A. Breznik s pomočjo g. Va-
lenčiča) naslednji upravni odbor
SDS:

A. Batič, predsedni; podpred-
sednika A. Peršič in I. Bavčar;
tajnik S. Petkovšek; blagajnik M.
Košorok; ref. za prireditve F.
Ratko; ref. za članstvo in kulturo
L. Košorok; gospodar in upravnik
društvene imovine V. Jamšek.

Novi odbor je dobil od zaupni-
kov pismo, v katerim pravijo med
drugim: "Kakor hitro nam spo-
ročite, da ste izpolnili naše zahte-
ve, bomo podvzeli korake, da se
bančni račun odpre in delo na-
daljuje normalno." Pismo je to-
krat v imenu zaupnikov podpisal
Vinko Ovičaj.

Upravni odbor je poslal zaupni-
kom sledeči odgovor (4.8.70.):

"Podpisani člani odbora SDS
vam sporočamo, da smo prejeli va-
še pismo z dne 29. junija t.l. in
vam nanj pošljamo naslednji od-
govor:

1. Ne delajte si utvar, da je bilo
zborovanje v poljski dvorani občni
zbor Slovenskega društva Sydney.
Niti vabilo na zborovanje, še manj
njega vodstvo in potek bi moglo
biti dokaz vaši želji.

2. Odbor ne sprejema nobenih
zahtev in ultimativ, pa naj bo to
od kogarkoli. odgovoren je le ob-
čnemu zboru: to se pravi članstvu.

3. Odbor pod sedanjimi pogoji
in v sedanjih razmerah ne na-
merava registrirati društva. Po-
trudil se bo, da bodo vsi rojaki
podrobnosti poučeni o dejanskih
razmerah v društvu in dal mož-
nost po društvenih pravilih skli-
canemu občnemu zboru SDS, da o
bodočnosti društva po svoji uvi-
devnosti odloča. Seveda na tem
zborovanju ne bodo mogle glasova-
vati osebe, ki niso člani društva
niti obiskovalci društvenih prire-
ditev in jim gre le zato, da bi
v društvu ponovno zganjali po-
litično gonjo medvojne dobe, a
delali nič.

4. Opozorili bi vas radi na dejst-
vo, da more o smeri in delu dru-
štva odločati le večina članov in
ne trije zaupniki.

5. Razmere se bodo, kot želite,
normalizirale, če se boste vi kot
posamezniki in kot celota držali
zaupniške naloge in ničesar dru-
gega. Trustee Act je prav tako
obvezen za vas kot za društvo."
(Podpisali vsi člani upravnega od-
bora SDS).

(IZ NAŠE
ZGODOVINE

in nam s tem dal oporo za ok-
virno datacijo. V vogalih svoda
so štirje evangelisti s svojimi
simboli. Na prekladah, ki povezu-
jejo kapitule stebrov, sede razgi-
bani puti s simboli križevega po-
ta. Vsak puto namreč drži v rokah
orodje s posameznih postaj kri-
ževega pota. Na stropu je s per-
spektivno naslikanim balustrad-
nim vencem slikar odprl pogled
v nebo, kjer je na oblakih, obdan
z množico angelov, upodobljen bog
Oče. Nad oltarjem je naslikan
Veronikin prt s Kristosovo glavo.
Dobra oljnata oltarna podoba s
srede 18. stol. predstavlja Križan-
je. Na konkvavno usločenem pre-
hodu sten v strop so naslikana
okna, ki ustvarjajo iluzijo odprte-
ga prostora. In kakor da bi se bil
slikar hotel poigrati, je v okenski
odprtini naslikal ljubko lastovko.

Freske na stropu nad stopniš-
čem so nesporno najkvalitetnejše
Flurerjevo slikarsko delo v bre-
žiškem gradu.

V povojnih letih je zidne slikari-
je v vseh opisanih prostorih bre-
žiškega gradu restavriral Zavod
za spomeniško varstvo.

Danes so vsi poslikani prostori
vključeni v zbirke Posavskega mu-
zeja, ki ima od leta 1949 svoje
razstavne prostore v drugem nad-
stropju gradu. Z raziskovalno in
zbirateljsko dejavnostjo so se po-
stopoma razširjali tudi razstavni
prostori muzeja. Muzej ima sedaj
24 razstavnih prostorov s 1700 m²
površine in sodi med večje slo-
venske splošne pokrajinske muze-
je. V letu 1966 so bili vsi mu-
zejski oddelki na novo urejeni in
nam danes s svojimi bogatimi zbirkami
nazorno predstavljajo podo-
bo posavske pokrajine od mlajše
kamene dobe do najbližje prete-
klosti.

("BREŽICE")

ZAUPIKI SO POZABILI
SLOVENSKO

Društveni gospodar, je dobil od
zaupnikov naslednje pismo:

"We have been notified that
you have broken into the above
premises on the 18th June, 1970,
assisted by Mrs. Ratko, Mr. & Mrs.
R. & V. Jamšek and changed
the lock (G. Bogataj, ki živi s svo-
jo družino v slovenski hiši za \$1.00
tedenske najemnine, je dal zelo
točno poročilo — op. ur.).

We would like to remind you,
that the Title (ne pa lastništvo
— "gospodje" — op. ur.) of the
above property is vested in us and
that as the active Trustees we
have the right of immediate pos-
session and control ((to je vpra-
šanje — op. ur.) of the said
property.

Unless all the keys of the pre-
mises are handed over to the care-
taker forthwith, we shall apply
to the Court (delo krščanskega
bratstva in slovenske ljubestni vse-
kakor! op. ur.) for an injunction
to restrain you from further acts
inconsistent with our Title and
right for possession and that the
cost of application be awarded
against you."

Opomba uredništva: Čudno, da
je bilo tudi to pismo podpisano
v imenu vseh zaupnikov. Ali je
bil to razlog p. Jenka, da je hotel
govoriti na sejmu v Cabramatti
kot rojak in ne duhovnik? Pa-
metna gesta toda; ali se more
mašniško posvečenje "odložiti",
kadar je to lažnji izhod iz za-
drege? Naj dela vsak po svoji
vesti, kot mu "paše". Tudi Beo-
grad in Vatikan sta sklenila pakt:
alipapež ne kot predstavnik vere,
temveč le kot "predsednik" vati-
kanske države? Če so to principi
in načela, potem je vse jasno in
razumljivo. Krivi smo sami, ker
smo se dali tako dolgo voditi za
nos.

ADRIATIC Travel Centre

POTNIŠKA AGENCIJA JADRAN

666 GEORGE STREET, SYDNEY, 2000
(ANTHONY HORDEN'S BUILDING)

BRZOJAVNI NASLOV: ADRIATIC, P.O. BOX 157 BRICKFIELD HILL, 2000

TELEFONSKE ŠTEVILKE: 61 8101
61 8140
61 3361

URADNE URE — DNEVNO OD 9 h do 5.30 h
OB SOBOTAH OD 9 h do 12 h

Izven uradnih ur se obračajte na našega zastopnika G. LOJZETA KOŠOROKA — Tel. 560 8149, 25 Gould Ave., Petersham. Na razpolago vam je dnevno od 6 h do 8 h zvečer in ob sobotah od 4 h do 6 h popoldne. V nujnih slučajih lahko izven uradnih ur telefonirate na

38 8444 — Gospa DANICA SERZIC ali
92 4357 — Gospa VERA TASIC

V okolici Rockdale se lahko (po uradnih urah) obrnete na Gospo VERICO ILIELSKA - KOLAROVSKA
28 Terry Str. Arncliffe.

VSAK ČETRTEK OB 9.30 h ZVEČER LAHKO POSLUŠATE NAŠO RADIJSKO ODDAJO
NA POSTAJI 2CH. RAZEN IZBRANE GLASBE VSEH NARODNOSTI JUGOSLAVIJE, BO-
STE SLIŠALI NAJNOVEJŠE ŠPORTNE REZULTATE IZ DOMOVINE.

NAŠA ZASTOPNIKA V DOMOVINI STA

“KOMPAS” — LJUBLJANA IN
“GENERAL TOURIST” — ZAGREB

PODRUŽNICE OBEH AGENCIJ SO VAM NA RAZPOLAGO ZA VES ČAS VAŠEGA BIVANJA DOMA.

Obračajte se k nam z vsemi potniškimi vprašanji in sploh vsem, če mislite, da vam bi mi mogli pomagati. Naš edini cilj je pomoč vam predvsem v zvezi s potovanji in vpoklici sorodnikov in prijateljev v Australijo. Kadar ste doma na obisku, lahko veliko doprinesemo k ugodnejšemu, koristnejšemu in prijetnejšemu življenju.

RAVNO TA SKRB ZA VAS JE, KAR NAS RAZLIKUJE OD DRUGIH POTNIŠKIH AGENCIJ.